

**คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2552**

**คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**

คำนำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2552 เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะ ฯ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดประโยชน์ทั้งในด้านของการบริหารจัดการ การพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน และการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา นอกเหนือไปจากการรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพให้เกิดการเรียนรู้และมีคุณภาพอย่างแท้จริง สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชิดฉิน สุกปลั่ง
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สารบัญ

หน้า

คำนำ	
สารบัญ	
สารบัญภาพ	
สารบัญตาราง	
บทที่ 1 บริบทองค์กร	1
ประวัติความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1
ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	5
โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	7
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	8
ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ	8
การประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นผลมาจาก พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545	10
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	12
1. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546	12
2. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	14
3. ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	15
4. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	16
ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมิน คุณภาพภายนอก	17
การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	18
การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	23
บทที่ 3 การติดตามและประเมินผล	32
1. วัตถุประสงค์	32
2. วิธีการติดตามและประเมินผล	32
บทที่ 4 องค์กรประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	34
องค์กรประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน	38
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	56
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	61
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	69
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	75
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	78
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	94
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	99
บทที่ 5 แนวทางการพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ	105
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	106
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน	109
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	117
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	122
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	127
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	129
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	131
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	139
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	142
บทที่ 6 กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	145
แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	145
ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา	150
ภาคผนวก 1 นิยามศัพท์เฉพาะ	156
ภาคผนวก 2 แนวทางการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน	167
ภาคผนวก 3 ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)	196
ภาคผนวก 4 แบบรายงานผลการประเมิน	200
ภาคผนวก 5 คำอธิบายเพิ่มเติม	209

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ	10
ภาพที่ 2 แผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	18

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2552 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	28
ตารางที่ 2.2	สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	29
ตารางที่ 2.3	สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการ อุดมศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	30
ตารางที่ 2.4	สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมุมมองการบริหาร จัดการด้านต่าง ๆ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	31
ตารางที่ 6.1	วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา	147
ตาราง ส.1	ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.	171
ตาราง ส.2	ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.	174
ตาราง ส.3	ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ เฉพาะตัวบ่งชี้ ของ สกอ.	176
ตารางที่ ป.1	ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	202
ตารางที่ ป.2	ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ	206
ตารางที่ ป.3	ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	207
ตารางที่ ป.4	ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	208

บทที่ 1

บริบทองค์กร

ประวัติความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 เดิมเรียกว่า “คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” มีภาควิชาในสังกัด 11 ภาควิชา ในปี พ.ศ. 2523 ได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี ภาคปกติ มีวิชาเอก 4 วิชา คือ วิชาเอกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และศิลปศึกษา ต่อมาได้มีการพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีเพิ่มขึ้นตามลำดับ

พ.ศ. 2528 หลังจากแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ให้วิทยาลัยครูสามารถเปิดสอนสายวิชาการอื่นได้ นอกเหนือจากสายวิชาศึกษาศาสตร์ จึงเริ่มเปิดสอนสายวิชาการอื่นเป็นปีแรก โดยเริ่มเปิดสอนในระดับอนุปริญญา คือ อนุปริญญา ศิลปศาสตรบัณฑิต (อ.ศศ.) 2 วิชาเอก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และออกแบบนิเทศศิลป์ และเปิดรับนักศึกษาชายเป็นสหศึกษาเป็นปีแรก

พ.ศ. 2529 ขยายการเปิดสอนระดับปริญญาตรีสายวิชาการอื่น โดยเปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ และเปิดสอนระดับอนุปริญญาศิลปศาสตร์เพิ่ม คือ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ และเปิดสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)

พ.ศ. 2531 ขยายการเปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) และ (2 ปี หลังอนุปริญญา) วิชาเอกศิลปกรรม (ออกแบบนิเทศศิลป์)

พ.ศ. 2533 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (2 ปี หลังอนุปริญญา) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ภาคเรียนที่ 2/33 สำหรับนักศึกษาภาคสมทบ)

พ.ศ. 2534 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สำหรับนักศึกษาภาคปกติ และภาคสมทบ

พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบันราชภัฏ” แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศ

พ.ศ. 2538 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ส่งผลให้วิทยาลัยครูสวนดุสิตเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงได้เปลี่ยนเป็น “คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” และตำแหน่งหัวหน้าคณะได้เปลี่ยนเป็น “คณบดี”

พ.ศ. 2541 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ สำหรับนักศึกษาภาคปกติ

พ.ศ. 2542 เปิดสอนภาคปกติ ระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และระดับอนุปริญญาศิลปศาสตร โปรแกรมวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ ณ ศูนย์ธนาลงกรณ์ นอกจากนี้ยังเปิดสอนภาคสมทบ ระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ณ ศูนย์ปราจีนบุรี

พ.ศ. 2543 เปิดสอน ระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาภาษาไทย และโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ได้ขยายการเปิดโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ณ ศูนย์การศึกษานอกสถาบัน เพิ่มอีก 7 ศูนย์ ได้แก่ สำหรับนักศึกษาภาคปกติ ณ ศูนย์สุโขทัย และสำหรับนักศึกษาภาคสมทบ ณ ศูนย์นครปฐม ศูนย์นครนายก ศูนย์ชลบุรี ศูนย์พัทยา ศูนย์สระบุรี ศูนย์พะเยา

- เปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ณ ศูนย์พัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒิศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

- เปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ณ ศูนย์ชลบุรี

พ.ศ. 2544 ขยายการจัดการศึกษาตามโครงการความร่วมมือกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์

พ.ศ. 2545 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (น.บ) โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ภาคสมทบในมหาวิทยาลัย ศูนย์ตรัง และศูนย์หัวหิน

- เปิดสอนระดับปริญญาตรี(4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และโปรแกรมวิชาพัฒนาชุมชน ภาคสมทบ ศูนย์หัวหิน

พ.ศ. 2546 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (น.บ) โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ตามโครงการความร่วมมือจัดการศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ สำหรับบุคลากรสำนักงานศาลปกครอง ณ อาคารเอ็มไพร์ทาวเวอร์ ชั้น 33 เลขที่ 195 ถนนสาทรใต้ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

- เปลี่ยนสาขาวิชาจากสาขาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ เป็น สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) โปรแกรมวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ แทน

พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพ เป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547

พ.ศ. 2548 เปิดเพิ่มหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ศิลปศาสตรบัณฑิต โปแกรมวิชาออกแบบ แฟชั่น และ โปแกรมวิชาออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ ณ ศูนย์สุพรรณบุรี

ในปีการศึกษา 2549 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ลงวันที่ 22 พ.ค. 2549 และเปลี่ยนการจัดการศึกษาระดับหลักสูตรจากโปแกรมวิชาเป็นหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

ในปีการศึกษา 2552 เปิดเพิ่มหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์ฯ มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิต 3 สาขาวิชา 12 หลักสูตร ทั้งในสถาบันและศูนย์การศึกษา ดังนี้

 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศส.บ.) จำนวน 10 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรภาษาไทย
2. หลักสูตรภาษาอังกฤษ
3. หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ
4. หลักสูตรจิตวิทยา
5. หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
6. หลักสูตรรัฐศาสตร์
7. หลักสูตรศิลปกรรม
8. หลักสูตรออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์
9. หลักสูตรคหกรรมศาสตร์
10. หลักสูตรการออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ

 สาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) จำนวน 1 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรนิติศาสตร์

 สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ระดับปริญญาตรี (4 ปี) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.) จำนวน 1 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยได้จัดทำแผนสร้างมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2552 – 2555 สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. **การพัฒนาบุคลากร :** พัฒนาศักยภาพทางวิชาการและวิชาชีพของอาจารย์ โดยเพิ่มศักยภาพของอาจารย์ ทั้งวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ และพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

2. **การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต :** ส่งเสริมการจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ให้มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการ/วิชาชีพ และมีคุณธรรมจริยธรรม เป็นที่พึงพอใจของผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิต สนับสนุนการแสดงความสามารถของนักศึกษาในเวทีต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

3. **การพัฒนาหลักสูตร :** พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรใหม่ให้มีความเหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต โดยจัดทำกรวิจัยประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร และพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาโท ตามศักยภาพของบุคลากรและความต้องการของตลาดแรงงาน

4. **การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ :** เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรการอุดมศึกษาให้แก่คณาจารย์ จัดทำคู่มือเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พัฒนาศักยภาพในการผลิตและใช้สื่อสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ประเมินประสิทธิภาพของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและรายงานผลในรายภาคการศึกษา เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และให้มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

5. **การพัฒนางานวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี :** ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัยในแหล่งต่าง ๆ ทั้งวารสารวิชาการและการนำเสนอผลงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ และดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6. **พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา :** พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพทั้งในระดับคณะและหลักสูตร จัดทำแผนงานประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากรและนักศึกษานำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพ และพัฒนาระบบ e-SAR

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปรัชญา

"คุณค่าของมนุษย์อยู่ที่การพัฒนาตนและสังคมอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานของคุณธรรมและ
จริยธรรม"

วิสัยทัศน์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะที่จัดการศึกษาเฉพาะทางที่เน้นในสาขาวิชาที่มี
ความเชี่ยวชาญเป็นเลิศ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับได้ใน
ภูมิภาคอาเซียน ภายใต้การบริหารจัดการเชิงพลวัต

พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและต้องการ
ของสังคม โดยมีจุดเด่นด้านบุคลิกภาพเฉพาะตามวัฒนธรรมสวนดุสิต สร้างสรรค์ พัฒนา และเผยแพร่
องค์ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ผ่านบริการวิชาการสู่ชุมชน สังคม
ประเทศชาติ และนานาชาติ ทำนุบำรุง พัฒนามาตรฐาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นที่ยอมรับ
ในระดับภูมิภาคอาเซียน โดยยึดหลักการบริหารจัดการเชิงพลวัต มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวให้
สอดคล้องกับสภาวะการณ์ได้เป็นอย่างดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การให้บริการวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. การสร้างความรู้ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทย
4. การพัฒนาผลงานวิจัย นวัตกรรม และการนำไปใช้ประโยชน์
5. การบริหารจัดการเชิงพลวัต

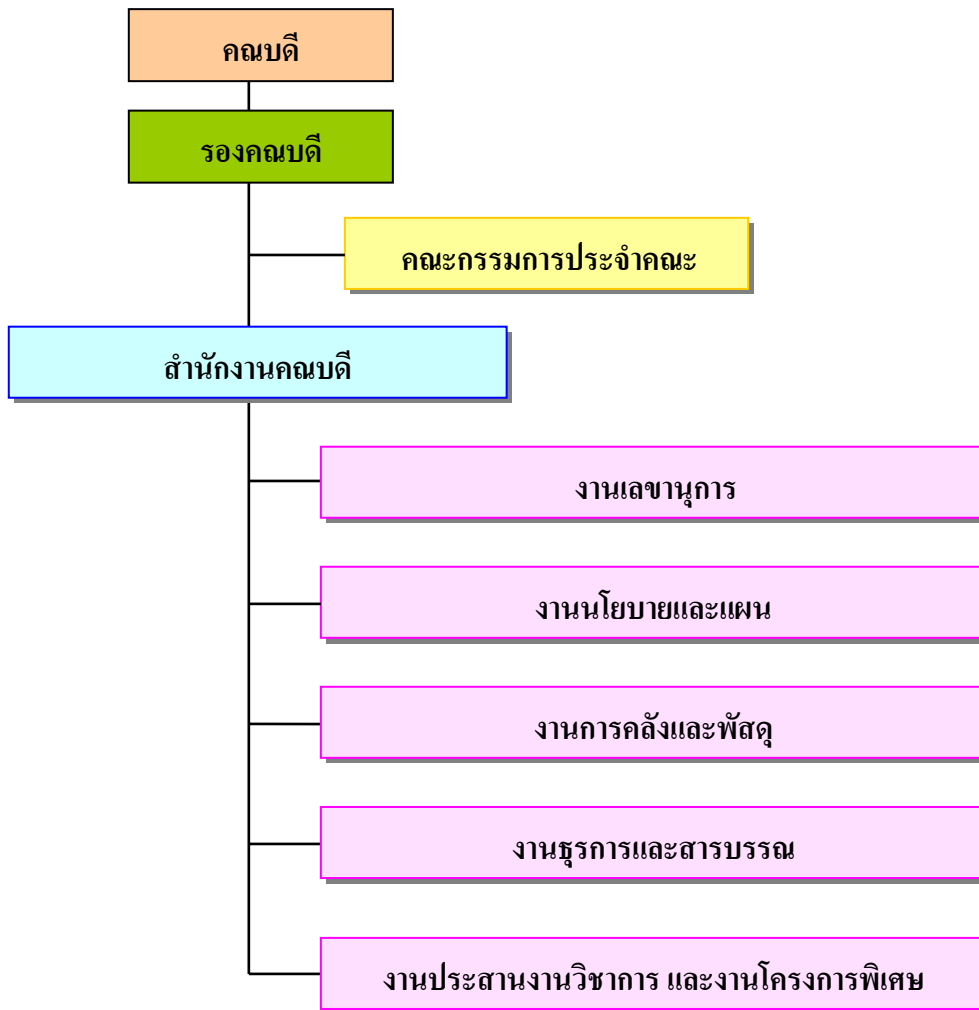
เป้าประสงค์

1. ประชาชนได้รับโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ
2. บัณฑิตมีคุณภาพตามมาตรฐานของหลักสูตร เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียน
3. นักศึกษา บุคลากร และประชาชน ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทย
4. คณะ มหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคม ได้ประโยชน์จากองค์ความรู้ที่สร้างขึ้น
5. พัฒนาศักยภาพบุคลากร และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอดของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์

1. การให้บริการวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. เสริมสร้างศักยภาพด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสนับสนุนความเข้มแข็งในอัตลักษณ์ (Identity) ของมหาวิทยาลัย
3. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
4. การสร้างองค์ความรู้ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
5. การบริหารจัดการเชิงพลวัต

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา โดยในมาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาดังกล่าว ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย และเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้นำมาเป็นกรอบในการกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย รวมไปถึงหน่วยงานในระดับคณะด้วย

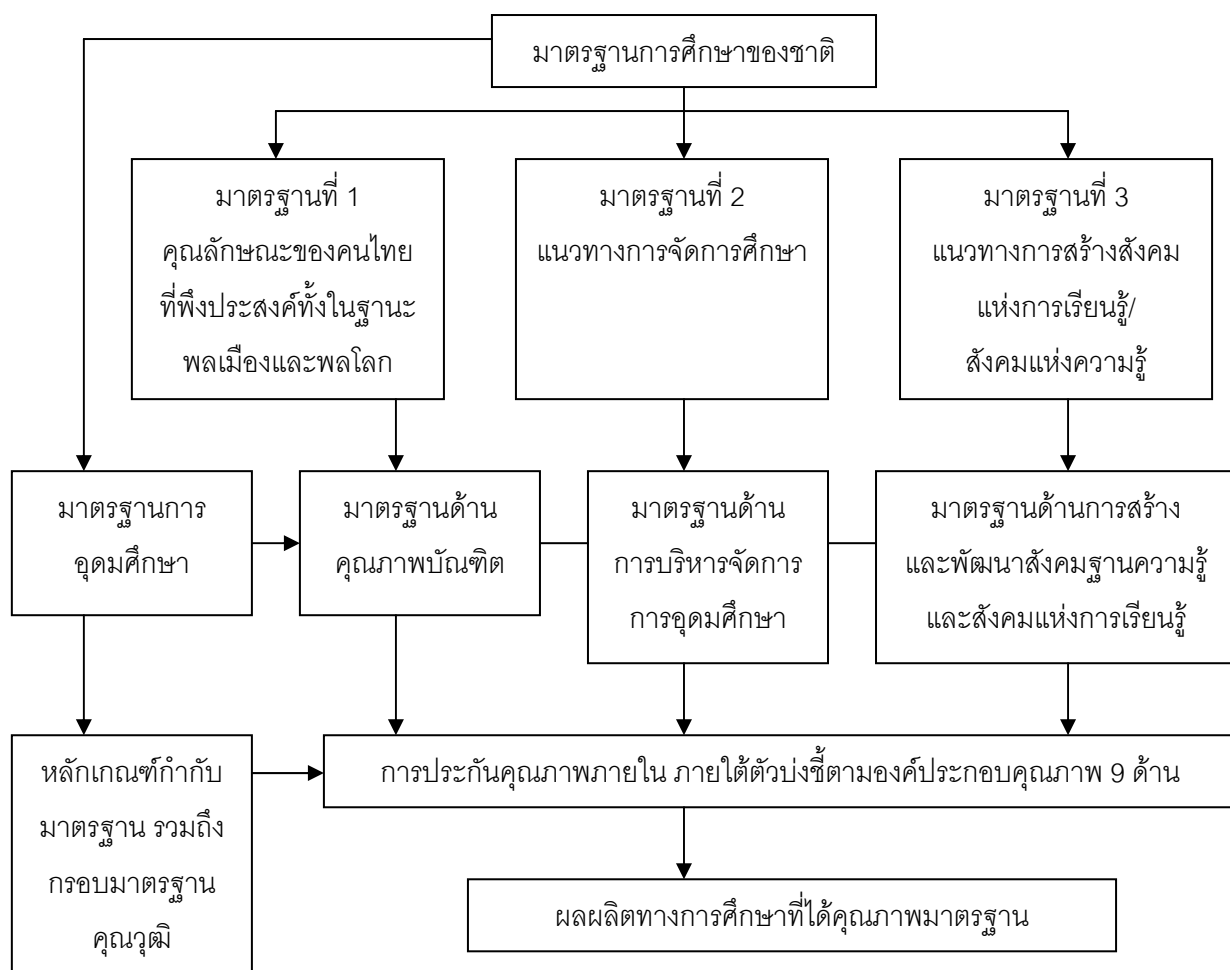
มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐาน เช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา และมาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามุ่งตามจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกจากมาตรฐานการอุดมศึกษาแล้ว ยังมีมาตรฐานอื่นๆ ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน

พัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่อง ในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

นอกจากนี้ คณะกรรมการอุดมศึกษา ได้เพิ่มนโยบายในการพิจารณารับรองวิทยฐานะ สถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันมีระดับคุณภาพและ มาตรฐานตามเกณฑ์รับรองคุณภาพอยู่เสมอ และต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากระดับคุณภาพและมาตรฐานของปัจจัยการผลิต กระบวนการหรือวิธีการผลิตและผลผลิตที่เกิดจากการจัดการศึกษาตามจุดเน้นหรือพันธกิจหลักของแต่ละสถาบัน รวมทั้งพัฒนาการที่เกิดขึ้นในกรอบระยะเวลาของการรับรองวิทยฐานะ ทั้งนี้ การให้การรับรองประกอบด้วย เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยอีก 4 ด้านคือ ด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน และด้านบริหารจัดการ มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยอีก 4 ด้านคือ ด้าน การผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะสถาบันดังกล่าว มีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาทั้ง 3 ด้าน

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ในหมวด 6 จึงได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต ได้คำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวเองซึ่งภายใต้ องค์กรประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 ทั้งยังสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเป้าหมายไปยังการพัฒนาผลผลิตทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่คาดหวัง ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นผลมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่ กำหนดโดยสถานศึกษาและ/หรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและ

สถานศึกษากำหนดให้มี ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำ รายงานการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อ สาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ และมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก อย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองมีความแตกต่างที่สำคัญจากการประเมินรอบแรก 3 ประการ ประการแรก เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา ประการที่สอง เป็นการประเมินตาม จุดเน้นของสถาบันว่าสถาบันจะเลือกเน้นด้านการวิจัย หรือพัฒนาสังคม หรือพัฒนาศิลปะและ วัฒนธรรมหรือจะเลือกเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้เฉพาะจำนวนหนึ่งที่ สถาบันจะต้องถูกประเมินตามจุดเน้นนอกเหนือจากตัวบ่งชี้ร่วม ประการที่สาม การประเมินภายนอก รอบที่สองเป็นการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา นั้น หมายถึง ทุกตัวบ่งชี้จำเป็นต้องมีเกณฑ์กำกับเพื่อตัดสินคุณภาพว่าผ่านการรับรองตามมาตรฐาน คุณภาพ หรือผ่านการรับรองแบบมีเงื่อนไข หรือไม่ผ่านการรับรอง

รูปแบบและวิธีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กำหนด โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้คุณ – ให้โทษ
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence – based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)
3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับ ควบคุม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง

5. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการ ศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลายหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สาระสำคัญที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 คือ การประกันคุณภาพภายในจะดำเนินการ โดยบุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับ หน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ โดยอยู่ภายใต้หลักการสำคัญสามประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

ภายใต้ข้อกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้ดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และให้ครอบคลุมทุกภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ โดยใช้แนวทางการดำเนินงานสอดคล้องตามกฎกระทรวง หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหน่วยงานต้นสังกัด

1. กฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546

1.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ระบุในกฎกระทรวงให้ พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

1) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา/สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการ

ควบคุม การตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาทั้ง 9 ด้าน คือ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ทั้งนี้ ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (Self-study Report) ที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษากำหนดเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในและภายนอก

2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่กำหนดไว้

3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

1.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1) ให้คณะวิชา/สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหาร และติดตามการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา เพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชา ต่าง ๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา และ (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่เห็นสมควร โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี (ซึ่งอาจใช้รายงานการศึกษาตนเองที่สถานศึกษาจัดทำไว้แล้ว) เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

2. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ประกอบกับมีปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยโดยรวมในระยะยาว
- 2) มีการแข่งขันกันในเรื่องคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น
- 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น
- 4) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
- 5) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 6) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (Transparency) และความรับผิดชอบ ซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability)
- 7) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

8) คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2547 ได้ให้ความเห็นชอบมาตรฐานการศึกษาของชาติที่เสนอโดยสภาการศึกษา และให้หน่วยงานด้านการศึกษาทุกระดับนำไปเป็นแนวทาง ปฏิบัติในการจัดการศึกษา

9) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้อาศัยเป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของคณะวิชา หน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้และเป็นสากล

3) เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

3. ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาบรรลุผลสำเร็จและเกิดประสิทธิผล สถาบันอุดมศึกษาพึงพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และการกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการตัดสินใจดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้การดำเนินงานประกันคุณภาพเกิดประสิทธิผลสูงสุด

กิตติยา สีอ่อน (2547) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา โดยสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากรด้านความตระหนักถึงความสำคัญและการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กรและการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานประกันคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดขององค์กร ส่วนประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษามี 2 ส่วน คือ ประสิทธิภาพระหว่างทาง (Intermediate Outcome) ได้แก่ การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจในงานของบุคลากร สำหรับประสิทธิผลสุดท้าย (End Outcome or Ultimate Outcome) ได้แก่ การบรรลุพันธกิจของสถาบัน

4. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4.1 ระบบการประกันคุณภาพ

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

4.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานสำคัญที่เป็นกรอบในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาคือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

4.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์

การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญ คณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

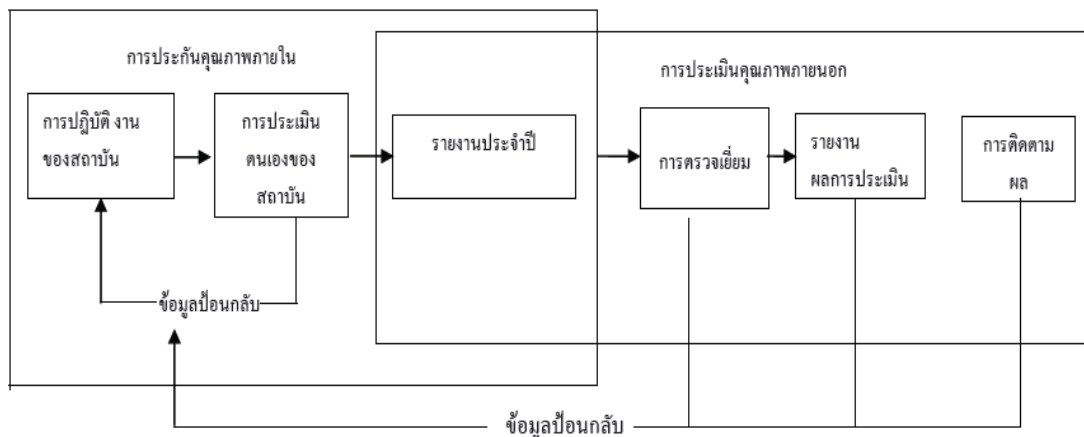
4.4 ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ

เป็นที่ทราบกันดีว่าการวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกัน คุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน ประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การ มหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

ดังนั้น จะเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหาร การศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพ อย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Output/Outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้น การ ประเมินผลการจัดการศึกษา (Output/Outcome) ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกัน คุณภาพ การศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจาก ภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกัน คุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงาน การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประจำปี ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือ เรียกว่ารายงานการประเมินตนเอง (Self- Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสาร ดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก โดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. จะนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพภายนอก ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการ ประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริง ของสถานศึกษาในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในตามวิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้มีการทบทวนและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการกำหนด วิสัยทัศน์ และนโยบายการประกันคุณภาพภายในไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มุ่งพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในไปสู่ ระบบการประกันคุณภาพ PMQA/TQA (Thailand Quality Award) โดยกำหนดให้ผลการประเมิน ภายนอกประเภทต่างๆ สูงสุดอันดับหนึ่งในห้าในกลุ่มสถาบันเดียวกัน ภายในปีการศึกษา 2556”

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายใช้หลักการการประกันคุณภาพเป็นยุทธศาสตร์ในการบริหารมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพในการบริหารมหาวิทยาลัย ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ระบบการจัดการภายในแต่ละภาคส่วนจึงเป็นระบบคุณภาพ เพื่อให้เป็นไปตามการบริหารคุณภาพองค์กรรวม (Total Quality Award) ในกระบวนการจัดการความรู้ที่มุ่งไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมหาวิทยาลัยได้มีนโยบายด้านการประกันคุณภาพภายในดังนี้

● นโยบายการประกันคุณภาพทั่วไป

ด้วยแนวนโยบายการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยกำหนดแนวทางสำคัญไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการคุณภาพเข้าสู่งานประจำ หมายถึง การบูรณาการการประกันคุณภาพในระบบต่าง ๆ (ก.พ.ร. สมศ. สกอ. และการรับรองวิทยฐานะ) เข้าเป็นระบบงานประจำ ไม่ใช่การแยกส่วนการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นระบบงานที่เป็นวัฒนธรรมคุณภาพ อยู่ในวัฒนธรรมของสวนดุสิต
2. ส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพภายในทุกหน่วยงานหลัก และในอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพิ่มเติมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกันคุณภาพบนพื้นฐานความแตกต่างและพันธกิจของหน่วยงาน โดยให้มีจุดร่วมและจุดแยกเฉพาะที่เชื่อมโยงสู่อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานได้พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในให้มีคุณภาพสูงสุด และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนาคุณภาพ ติดตามคุณภาพ และประเมินคุณภาพ
5. ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายงานประกันคุณภาพ ทั้งภายในและภายนอก

แนวทางการดำเนินงาน

ให้คณะกรรมการประกันคุณภาพประจำมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านบริหารคุณภาพให้เป็นไปตามกลยุทธ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมาตรการที่

6.3 มุ่งเน้นคุณภาพในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน

แนวปฏิบัติที่ 6.3.1 ส่งเสริมการวางแผนและการบริหารงานตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับหน่วยงาน โดยให้ดำเนินการจนครบทุกหน่วยงาน

แนวปฏิบัติที่ 6.3.2 ทุกหน่วยงานต้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยเน้นการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการบูรณาการแผนปรับปรุงงาน (Improvement Plan) ที่มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาเป็นแนวทาง เข้ากับแผนปฏิบัติการ

ประจำปี และกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

แนวปฏิบัติที่ 6.3.3 ส่งเสริมให้หน่วยงานจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงควบคู่ไปกับแผนปฏิบัติการ โดยครอบคลุมความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านการดำเนินการ ด้านกฎหมาย ภาพลักษณ์ วิชาการ จรรยาบรรณ และสถานการณ์ฉุกเฉิน พร้อมทั้งมีการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม

แนวปฏิบัติที่ 6.3.4 หน่วยงานในมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการกำหนดตัวชี้วัดและการกำหนดกระบวนการดำเนินงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

แนวปฏิบัติที่ 6.3.5 จัดให้คณะ สำนัก สถาบัน และหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะจัดทำรับรองการปฏิบัติราชการกับมหาวิทยาลัย และจัดให้มีการติดตามประเมินผลในเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นระบบ

- **นโยบายเฉพาะ**

นโยบายข้อที่ 1 เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ประกอบด้วยการควบคุม/การพัฒนา การติดตามตรวจสอบและการประเมินคุณภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำมหาวิทยาลัย กำกับดูแลการประกันคุณภาพภายใน ระดับมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า และหลักสูตร ในการพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายใน เพื่อให้หน่วยงานพร้อมรับการตรวจสอบ/ประเมินคุณภาพจากหน่วยงานภายในและภายนอกได้ตลอดเวลา

แนวทางการดำเนินงาน

1. ให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำมหาวิทยาลัย มีหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1 กำหนดนโยบายและแนวทางการประกันคุณภาพ จัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 จัดทำแผนงานประจำปี โดยการบูรณาการงานประกันคุณภาพเข้าด้วยกันเป็นเล่มเดียวกัน

1.3 บูรณาการมาตรฐาน/องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้คุณภาพให้เป็นระบบที่ง่ายต่อการบริหารจัดการ

1.4 จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายใน

1.5 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

1.6 ประสานงาน สร้างความรู้ ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพกับทุกหน่วยงาน

1.7 เสนอแนะแนวทางและวิธีการตรวจประเมินคุณภาพภายในให้แก่คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

1.8 ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

2. ให้คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า และหลักสูตร ดำเนินการจัดระบบและกลไกควบคุมคุณภาพภายในหน่วยงาน โดยยึดปรัชญา วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่ได้กำหนดขึ้นตอนตามเกณฑ์ของ สกอ. สมศ. กพร. การรับรองวิทยฐานะ และเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับโครงสร้างมหาวิทยาลัย รวมทั้งให้นำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาเป็นแนวทางในการจัดระบบและกลไกในการพัฒนามหาวิทยาลัย

3. ให้คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า และหลักสูตร จัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพภายในขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตซึ่งอาจเพิ่มหรือลด เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

- 3.1 ภาวะผู้นำและระบบการบริหารจัดการ
- 3.2 หลักสูตรการศึกษา
- 3.3 คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์
- 3.4 สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน
- 3.5 ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น
- 3.6 สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และการบริการการศึกษา
- 3.7 การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา
- 3.8 องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละคณะ สถาบัน หรือหน่วยงานกำหนด

นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า ดำเนินงานพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

แนวทางการดำเนินงาน

1. ให้คณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า มีหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการบริหารแบบบริหารคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ ติดตามและประเมินคุณภาพภายในหน่วยงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐาน/องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ

2. ให้คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดทำรายงานการประเมินตนเองที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามมาตรฐาน/องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก

3. ให้มีการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่าจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่มีกรรมการกลางประเมินจากบุคคลภายนอกและภายในที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. โดยยึดมาตรฐาน/องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

หลักสูตรที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานจะต้องดำเนินการจัดทำประกันคุณภาพของหลักสูตรด้วย

4. ให้คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า เผยแพร่กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ได้ดำเนินการ ไปทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์คุณภาพการศึกษาของแต่ละหน่วยงาน และสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างระบบคุณภาพตลอดจนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นในหน่วยงาน

5. ให้คณะ สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินคุณภาพภายในจากคณะกรรมการผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายใน มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง จัดทำแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) และการเทียบสมรรถนะ (Benchmarking)

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามายาวนาน และต่อเนื่อง โดยใช้อำนาจประกอบและมาตรฐานอ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ระบบมาตรฐาน ISO และพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัยขึ้นเอง

1. องค์กรประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตหรือจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้ง 9 ด้านคือ (1) ปรัชญา กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานิสิต นักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ทั้งนี้ในการควบคุม กำกับ การตรวจสอบและการประเมินคุณภาพ มหาวิทยาลัยกำหนดให้ใช้ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาผนวกกับตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น (รายละเอียดในบทที่ 3) เพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ ศูนย์การศึกษา และหน่วยงานสนับสนุนบางส่วน

2. ระบบมาตรฐาน ISO

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้ริเริ่มให้มีระบบประกันคุณภาพด้วยการนำระบบมาตรฐาน ISO มาใช้ในหน่วยงานด้านบริการ และเป็นสถาบันราชภัฏแห่งแรกที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO ปัจจุบันหน่วยงานของมหาวิทยาลัยหลายหน่วยงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO คือ ฝ่ายเลขานุการ สำนักงานอธิการบดี ศูนย์พัฒนาทุนมนุษย์ ฝ่ายพัสดุ สำนักทะเบียนและประมวลผล สำนักทะเบียนและประมวลผล โครงการอาหารกลางวัน 1 : คริวสวนดุสิต โครงการอาคารอเนกประสงค์ปฏิบัติการ

วิชาชีพธุรกิจ : โรงแรมสวนดุสิตเพลส สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และศูนย์
สิ่งแวดล้อม

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้โดยมีนโยบายอย่างชัดเจนให้ระบบการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษา โดยมีกลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านประกันคุณภาพภายใน ดังนี้

1. มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพตลอดจนการรายงานการประกันคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย
2. มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในประจำมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย
3. มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำคณะ ทำหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของคณะแต่ละคณะ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพของคณะและหน่วยงานย่อยในคณะ จัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในของคณะเสนอต่อมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ในระดับหลักสูตรหรือหน่วยงานย่อยในคณะ อาจมีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำหลักสูตรหรือกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงาน

การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้มีการทบทวนและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ และนโยบายการประกันคุณภาพภายในไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มุ่งพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในไปสู่ระบบการประกันคุณภาพ PMQA/TQA (Thailand Quality Award) โดยกำหนดให้ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับดีมาก ภายในปีการศึกษา 2556”

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเป้าหมายใช้หลักการการประกันคุณภาพเป็นยุทธศาสตร์ในการบริหารคณะ โดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพในการบริหารคณะตามบริบทและพันธกิจของคณะ ระบบการจัดการภายในแต่ละภาคส่วนจึงเป็นระบบคุณภาพ เพื่อให้เป็นไปตามการบริหารคุณภาพองค์กรรวม (Total Quality Award) ในกระบวนการจัดการความรู้ที่มุ่งไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีนโยบายด้านการประกันคุณภาพภายในสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย ดังนี้

● นโยบายการประกันคุณภาพทั่วไป

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้กำหนดแนวนโยบายการประกันคุณภาพที่สำคัญดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการคุณภาพเข้าสู่งานประจำ โดยการบูรณาการการประกันคุณภาพในระบบต่าง ๆ (ก.พ.ร. สมศ. สกอ. และการรับรองวิทยฐานะ) เข้าเป็นระบบงานประจำ ไม่ใช่การแยกส่วนการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นระบบงานที่เป็นวัฒนธรรมคุณภาพ อยู่ในวัฒนธรรมขององค์กร
2. ส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร และในระดับบุคคล โดยกำหนดตัวบ่งชี้ ค่าเป้าหมายเชิงพัฒนา ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพิ่มเติมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาบนพื้นฐานความแตกต่างและบริบทของหลักสูตร โดยให้มีจุดร่วมและจุดแยกเฉพาะที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มาตรฐานขององค์กรวิชาชีพ และมาตรฐานสากล
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในให้มีคุณภาพสูงสุด และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนาคุณภาพ ติดตามคุณภาพ และประเมินคุณภาพ
5. ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายงานประกันคุณภาพ ทั้งภายในและภายนอก

แนวทางการดำเนินงาน

ให้คณะกรรมการประกันคุณภาพประจำคณะ ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านบริหารคุณภาพให้เป็นไปตามกลยุทธ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัย ได้แก่

แนวปฏิบัติที่ 1 ส่งเสริมให้คณะมีการวางแผนและการบริหารงานตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

แนวปฏิบัติที่ 2 ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยเน้นการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการบูรณาการแผนปรับปรุงงาน (Improvement Plan) ที่มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาเป็นแนวทาง สังกะราษ์เข้ากับแผนปฏิบัติการประจำปี และกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะและมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

แนวปฏิบัติที่ 3 ดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงควบคู่ไปกับแผนปฏิบัติการ โดยครอบคลุมความเสี่ยง ด้านการดำเนินการตามพันธกิจ พร้อมทั้งมีการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม

แนวปฏิบัติที่ 4 ส่งเสริมให้มีการกำหนดตัวชี้วัดและการกำหนดกระบวนการดำเนินงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

แนวปฏิบัติที่ 5 ดำเนินการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการกับมหาวิทยาลัย และจัดทำรายงานเป็นระยะตามกำหนดเพื่อการติดตามประเมินผล

- **นโยบายเฉพาะ**

นโยบายข้อที่ 1 เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ประกอบด้วย การควบคุม/การพัฒนา การติดตามตรวจสอบและการประเมินคุณภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษา มาตรฐานการศึกษาของคณะ โดยจัดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำคณะและหลักสูตร กำกับดูแลการประกันคุณภาพภายใน ในการพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายใน เพื่อให้คณะพร้อมรับการตรวจสอบ/ประเมินคุณภาพจากหน่วยงานภายในและภายนอกได้ตลอดเวลา

- **แนวทางการดำเนินงาน**

1. ให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำคณะ มีหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1 กำหนดนโยบายและแนวทางการประกันคุณภาพ จัดทำแผนกลยุทธ์การประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

1.2 จัดทำแผนงานประจำปี โดยการบูรณาการงานประกันคุณภาพเข้าด้วยกัน

1.3 บูรณาการมาตรฐาน/องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้คุณภาพให้เป็นระบบที่ง่ายต่อการบริหารจัดการ

1.4 จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายใน

1.5 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะและหลักสูตร

1.6 ประสานงาน สร้างความรู้ ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร บุคลากร และนักศึกษา

1.7 สร้างความเข้าใจเรื่องเกณฑ์คุณภาพ วิธีการตรวจประเมินคุณภาพภายในให้แก่บุคลากรของคณะ เพื่อดำเนินการให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

1.8 ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพของคณะ ผ่านช่องทางต่างๆ

2. คณะดำเนินการจัดระบบและกลไกควบคุมคุณภาพภายใน โดยยึดปรัชญา วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาและเกณฑ์คุณภาพที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่

สอดคล้องกับเกณฑ์ของ สกอ. สมศ. กพร. การรับรองวิทยฐานะ และเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับโครงสร้างมหาวิทยาลัย ที่เน้นการสอนและพัฒนาสังคม และนำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาเป็นแนวทางในการจัดระบบและกลไกในการพัฒนาคณะ

3. คณะ และหลักสูตร จัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพภายในขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตซึ่งมีการเพิ่มหรือลด เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ของคณะเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

- 3.1 ภาวะผู้นำและระบบการบริหารจัดการ
- 3.2 หลักสูตรการศึกษา
- 3.3 คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์
- 3.4 สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน
- 3.5 ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น
- 3.6 สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และการบริการการศึกษา
- 3.7 การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา
- 3.8 องค์ประกอบอื่นตามที่คณะกำหนด

4. ดำเนินการให้หลักสูตรต่างๆ จัดทำมาตรฐานหลักสูตร ตามกรอบคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ คุณลักษณะบัณฑิตตามวัฒนธรรมสวนดุสิต สมรรถนะที่จำเป็นในสาขาวิชาชีพ เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารหลักสูตรที่เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการประกันคุณภาพ

5. ส่งเสริมในองค์กรวิชาชีพ และวิชาการ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในพัฒนาระบบประกันคุณภาพของหลักสูตร

นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะ ดำเนินงานพัฒนาด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเป็นระบบ

แนวทางการดำเนินงาน

1. คณะกรรมการประจำคณะ มีหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการบริหารแบบบริหารคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ ติดตามและประเมินคุณภาพภายในหน่วยงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐาน/ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ

2. คณะจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามมาตรฐาน/ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ทั้งในระดับ คณะและหลักสูตร

3. มีการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะ จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่มี กรรมการกลางประเมินจากบุคคลภายนอกและภายในที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ

สกอ. โดยยึดมาตรฐาน/องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

4. คณะดำเนินการเผยแพร่กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ได้ดำเนินการไปทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์คุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน และสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างระบบคุณภาพ ตลอดจนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นในหน่วยงาน

5. คณะดำเนินการนำผลการประเมินคุณภาพภายในจากคณะกรรมการผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายใน มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง จัดทำแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) และการเทียบสมรรถนะ (Benchmarking)

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพศึกษามายาวนาน และต่อเนื่อง โดยใช้องค์ประกอบและมาตรฐานอ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเอง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยผลิตบัณฑิตหรือจัดการเรียนการสอน ได้ดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้ง 9 ด้านคือ (1) ปรัชญา กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานิสิต นักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง โดยมีนโยบายอย่างชัดเจนให้ระบบการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษา โดยมีคณะกรรมการด้านประกันคุณภาพภายใน ดังนี้

4. คณะกรรมการประกันคุณภาพประจำคณะ ทำหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของคณะ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพของคณะและหลักสูตร จัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในของคณะเสนอต่อมหาวิทยาลัย

5. คณะกรรมการประกันคุณภาพประจำหลักสูตร ทำหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของหลักสูตร กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพของหลักสูตร จัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในของหลักสูตรเสนอต่อคณะ และมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2552
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กิจกรรมการดำเนินการ	ปี พ.ศ. 2552							ปี พ.ศ. 2553					
	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
1. ทบทวนคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับคณะ และผู้กำกับตัวบ่งชี้													
2. ทบทวนผลการประเมินคุณภาพภายใน และจัดทำแผนปรับปรุงคุณภาพ													
3. กำหนดตัวบ่งชี้ และค่าเป้าหมาย													
4. ดำเนินการพัฒนา/ปรับปรุงระบบ													
5. ประชุมสร้างความเข้าใจติดตามและทบทวนผลการดำเนินการ													
6. การรายงานผลการประเมินตนเอง													
7. การตรวจประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร													
8. การตรวจประเมินคุณภาพระดับคณะ													

ตารางที่ 2.2 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน
ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

องค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือ ผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	-	1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	2
2. การเรียนการสอน	3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4, 2.5 และ 2.6	5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.2,2.3,2.7 และ 2.8	4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.10,2.11 และ 2.12	12
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1, และ 3.2	-	2
4. การวิจัย	1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1, และ 4.2	1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4	4
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม	1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	3 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3, 5.4 และ 5.5	5
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	-	1 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	-	1
7. การบริหารและการจัดการ	1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5	5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2,7.3,7.4 และ 7.8	3 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6, 7.7 และ 7.9	9
8. การเงินและงบประมาณ	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1, และ 8.2	-	2
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1, และ 9.2	1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3	3
รวม	6	21	13	40

ตารางที่ 2.3 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือ ผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.10,2.11 และ 2.1.2	4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา				16
ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการ บริหารการอุดมศึกษา	1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5	10 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.7,7.1,7.2, 7.4,7.8,8.1, 8.2, 9.1 และ 9.2	5 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2, 7.6,7.7,7.9 และ 9.3	
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหาร การอุดมศึกษา	5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4, 2.5,2.6,4.3, และ 5.2	9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1,2.2,2.3, 2.8,3.1,3.2, 4.1, 5.1 และ 6.1	4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4, 5.3,5.4 และ 5.5	18
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคม ฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2, และ 7.3	-	2
รวม	6	21	13	40

ตารางที่ 2.4 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมุมมองการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ
ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือ ผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4, และ 5.2	6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3,3.1,3.2, 5.1 และ 9.2	8 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.10,2.11,2.12 5.3,5.4,5.5 และ 7.6	16
2. ด้านกระบวนการภายใน	-	7 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.17,6.1,7.1, 7.2,7.8 และ 9.2	3 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2, 7.9 และ 9.3	10
3. ด้านการเงิน	1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	2 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 และ 8.2	-	3
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม	3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5, 2.6 และ 7.5	6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 2.8,4.1,4.2, 7.3 และ 7.4	2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 และ 7.7	11
รวม	6	21	13	40

บทที่ 3 การติดตามและประเมินผล

1. วัตถุประสงค์

1.1 วัตถุประสงค์ของการติดตามความก้าวหน้าการปฏิบัติราชการ

- เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา
- เพื่อทราบปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคใ้ทำงานบรรลุเป้าหมาย

1.2 วัตถุประสงค์ของการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

- เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติราชการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) รวมทั้ง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา

2. วิธีการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผล มีวิธีดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การศึกษาข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่าง ๆ เช่น

- รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (Self Assessment Report : SAR) รอบ 6 เดือน และ 12 เดือน
- รายงานการประเมินผลตนเอง (e- SAR Card) รอบ 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน
- เอกสาร หลักฐานประกอบอื่นๆ เช่น รายงานการประชุม คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน แผนการดำเนินงานที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ และภาพถ่าย เป็นต้น

2.2 สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น

- ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด
- ผู้จัดเก็บข้อมูล
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา

2.3 สังเกตการณ์ จากการปฏิบัติงาน ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น

- สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ดำเนินการตามกิจกรรมหรือโครงการหลัก
- การเก็บรักษาและดูแลเอกสาร/ข้อมูล
- การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษา
- ระบบฐานข้อมูล ซึ่งต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- ความถูกต้อง เช่น แบบฟอร์มและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการตรวจสอบข้อมูลก่อนและหลังการจัดเก็บทุกครั้ง รวมทั้งแบบฟอร์มและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าของข้อมูลทุก 1 เดือน
- ความน่าเชื่อถือ เช่น ระบุแหล่งที่มาได้ชัดเจน สามารถสอบย้อนข้อมูลกับหน่วยงานเจ้าของข้อมูลได้ มีการจัดเก็บเป็นระบบและมีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดเก็บ
- ความทันสมัย เช่น ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันทุกครั้งที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงลงในระบบฐานข้อมูล
- ความสามารถในการตรวจสอบได้ เช่น สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมในการให้คณะกรรมการฯ ส่วนราชการ ภาคเอกชนและประชาชนตรวจสอบข้อมูลได้ตลอดเวลา ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลและเข้ามาตรวจสอบข้อมูลได้

2.4 ความเห็นจากคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Panel) เช่น

- คณะผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- คณะผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบราชการ

ในขั้นตอนการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ ที่ปรึกษาประเมินผลฯ อาจเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้หลายวิธีประกอบกันก็ได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้ได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา

ทั้งนี้การรายงานผลการปฏิบัติราชการและข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษารายงานถือเป็น เอกสารทางราชการ ที่ได้รับการรับรองความถูกต้องสมบูรณ์จากหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญ ในการประเมินผล

บทที่ 4 องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งสถาบัน และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในสถาบันได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรสอดคล้องกันและเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษามาตรฐาน การศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และสถาบันต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบันและให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
7. หลักการอุดมศึกษา
8. ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง (พ.ศ. 2548-2550) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ
- 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน ตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ ดังนั้น ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์และแผนการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ยุทธศาสตร์ของชาติในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (Target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน/การวิจัย/การบริการวิชาการ/การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)
3. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
4. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ (Goal) เป้าหมาย (Target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
5. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน
4. รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน
7. เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยมีการรายงานการดำเนินงานตัวบ่งชี้ต่อผู้บริหารระดับสถาบัน และต่อที่ประชุมสภาสถาบัน
8. เอกสารการวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องกันและกันและสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยประเด็นของการประเมินผล ได้แก่ ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านงานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารการกำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณเป้าหมายในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี

2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ

2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับรวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ การคิดร้อยละตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60-74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75-89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90-100

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

หลักการ

การบริหารกิจการวิชาการ (Academic Affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น การกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการรวมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามี คุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.)
3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคลองค์กรและชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม
- 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ
- 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
- 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์
- 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

- 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
- 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต
- 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมส่วนรวม ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของสถาบัน
2. สถาบันมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ ให้อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. สถาบันจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ หลักสูตรการบริหาร ภารกิจของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและพัฒนาหลักสูตร การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร
4. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่าง ๆ ประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้ เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่

5. มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ สามารถหาแนวทางจัดหรือบรรเทาปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งการดูแลให้คำปรึกษาทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบและกลไกในการพัฒนาบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความต้องการของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการ เรียนการสอน

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการมีงานทำและการทำงานตรงสาขาของบัณฑิต รวมทั้งการสำเร็จการศึกษาตามแผนการผลิตบัณฑิตแต่ละสาขาวิชา

3. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตร ใน 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคมและ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร
2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต
3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง

4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา

5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรและ/หรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร

6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน (ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบ 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา เป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism) การสอนแบบเอสไอพี การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self - Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work – Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research – Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal –Based Approach)

2. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษากับ อาจารย์ และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

3. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียน และ/หรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียน และ/หรือด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล และ/หรือด้าน อื่น ๆ

4. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ งบประมาณสนับสนุน ตารางการเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน

3. แฟ้มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษาตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

5. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนา หรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมง ภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

6. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน

7. ผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร

2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน

5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร

6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคลองค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สถาบันจึงควรให้บุคคล องค์กรและชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยจัดโครงการและกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ช่วยในการเรียนการสอนและการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. แสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงาน และการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก
2. แผนการสอนที่ระบุการมีส่วนร่วมสนับสนุนของบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก

3. รายละเอียดการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือกิจกรรมในข้อ 1

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร
3. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก
4. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกสถาบันทุกหลักสูตร
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้ด้วยสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวมทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี

การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางดังกล่าวประกอบด้วยสองส่วน คือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล 1 (International Standard Classification of Education : ISCED))

ตาราง ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรี ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	1 : 8
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	2	1 : 20
3. วิศวกรรมศาสตร์	2	1 : 20
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	1	1 : 8
5. เกษตร ป่าไม้และประมง	2	1 : 20
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	1.8	1 : 25
7. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	1.5	1 : 25
8. ศิลปกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศิลป์และ ประยุกต์ศิลป์	1.8	1 : 8
9. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	1.8	1 : 25

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สำหรับเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในระดับสถาบันให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

$$\begin{aligned} &\text{เกณฑ์มาตรฐาน} \\ &\text{ของ FTES ต่อ} \\ &\text{อาจารย์ประจำ} \\ &\text{ของสถาบัน} \end{aligned} = \frac{(\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่ม สาขาที่ 1}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ 1}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 2}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ 2}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ของกลุ่ม สาขาที่...n}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่...n})}{\text{ผลรวมของ FTES ทุกกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน}}$$

หมายเหตุ

การหาค่าร้อยละของความแตกต่างระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบันกับเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยที่คำนวณข้างต้น คำนวณได้จากสูตรข้างล่างนี้

$$\begin{aligned} &\text{ร้อยละของ} \\ &\text{ความแตกต่าง} \end{aligned} = \frac{\text{จำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบัน} - \text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}}{\text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
> +10% หรือ < -10 % ของเกณฑ์มาตรฐาน	6 – 9.99 % และ -6 – (-9.99)% ของเกณฑ์มาตรฐาน	(-5.99) -5.99 % ของเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์จึงต้องมีความเหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 19 หรือ วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 20-29 แต่ วุฒิปริญญาตรี มากกว่าร้อยละ 5	1.วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 20-29 และ 2.วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5 หรือ 1.วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2.วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1.วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2.วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1-39 หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ40-59 แต่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 40 - 59 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 10 หรือ 1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไป น้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 10

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งกำหนดกลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้งมีมาตรการในการให้ทุนให้โทษกับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษา
2. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์ / คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (คบม.) / สภามหาวิทยาลัย
3. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยทราบโดยทั่วกัน
4. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
5. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแลและประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ กระบวนการติดตามประเมินผลและมาตรการสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ ๆ แบบฝึก สื่อ อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัย / คณะ / หน่วยงานพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน
2. มหาวิทยาลัย / คณะ / หน่วยงานวางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่ ๆ ตลอดเวลา
3. มหาวิทยาลัย / คณะ / หน่วยงานจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

4. มหาวิทยาลัย / คณะ / หน่วยงานส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำ ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับ ดูแล และ ประเมินผล กระบวนการส่งเสริม กระบวนการติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรร ทรัพยากร สนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงาน เครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

4. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การเรียนการสอน

5. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (Misconceptions) ใน รายวิชาต่าง ๆ การพัฒนารูปแบบการสอนแบบโมดูล การสอนแบบ Problem - based Learning แบบ Research-based Learning

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

2. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้าน การเรียนการสอน

3. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา

4. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ ผลงานวิจัย ด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการ ศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

5. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและ ภายนอกสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดเจน อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร รวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง อาทิ เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

- จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มต้นหรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบการ
- ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - 59	ร้อยละ 60 – 79	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ การได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ของ สกอ.

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - 74 ได้รับเงินเดือนเท่ากับ หรือสูงกว่า เกณฑ์ กพ.	ร้อยละ 75 – 99 ได้รับเงินเดือนเท่ากับ หรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.	ร้อยละ 100 ได้รับเงินเดือนเท่ากับ หรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติหลัก 3 ด้านที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานและคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพโดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของ นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ 1 – 3 ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุม ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทาง

วิชาการตามลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรมตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 1 -2.49	ระดับความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49	ระดับความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับล้วนมีหลักการสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการและหรือวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป้าหมายสูงสุด คือ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว สถาบันพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สัมฤทธิ์ผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่องของได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ (รวมถึงรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติที่มีลายลักษณ์ อักษรปรากฏ ทั้งนี้ ให้นำรางวัลที่ได้รับในรอบปีปัจจุบันจากนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบ 5 ปีการศึกษาที่ผ่านมา การนับรางวัลสามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาคณะปกติและนักศึกษาคณะพิเศษทุกระดับการศึกษา และ

หากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลาย สถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง

หมายเหตุ

สำหรับเกณฑ์ทั่วไป การคิดค่าร้อยละของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมด

ทุกระดับการศึกษา ที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน

จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมด X 100

ทุกระดับการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน 1 : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – 0.015	ร้อยละ 0.016 – 0.029	มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 0.030

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
- 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า สถาบันต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่ (1) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ (2) การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร (3) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา (4) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (5) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. สำรวจความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) ของนักศึกษาปีที่ 1
2. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียน เป็นต้น
3. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อมในสถาบัน สภาพห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น
4. จัดบริการด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
5. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งทุนศึกษาต่อ เป็นต้น
6. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนาการบริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน 5 เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ บริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษา บริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์กำลังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
3. หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่ นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์หรือ website ของมหาวิทยาลัย

4. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเข้าห้องสมุด หรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
5. หลักฐานโครงการความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
6. ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย
7. รายชื่อหน่วยบริการและ โครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) ความรู้ (2) ทักษะการคิด (3) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (4) ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ (5) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

2. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมวิชาการ

2.2 กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ

2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม

2.4 กิจกรรมนันทนาการ

2.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยและองค์การนักศึกษาต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่า มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

1. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา
4. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
5. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
6. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทั้งที่จัดโดยมหาวิทยาลัยและองค์การนักศึกษา
7. เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
2. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์การนักศึกษากิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้
 - กิจกรรมวิชาการ
 - กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม
 - กิจกรรมนันทนาการ
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
4. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
5. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือนวัตกรรม หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึง ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วนและใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
4. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน
5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจ และยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่น ๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่

ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่นๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการ
สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชนและภาคอุตสาหกรรม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษา และชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัย
4. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์กลางสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัย
3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการ และการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย
5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย
6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ในวงวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์
8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่าง ๆ

9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์

2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์

3. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

4. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบันเพื่อนำผลงานไปใช้ประโยชน์

5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัญชีนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งที่สถาบันจัดสรรให้เองและที่ได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้น ๆ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำ และจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัย และไม่รวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และจากแหล่งทุนต่าง ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนี้

2.1 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัย จัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้นับเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

2.2 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- หน่วยงานภาคเอกชน
- แหล่งอื่น ๆ

หมายเหตุ

1. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้คิดตามปีงบประมาณ
2. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
3. กรณีโครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน 1 : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1 - 16,999 บาท	17,000 - 24,999 บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาท

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลผลิตภาพของสถาบันอุดมศึกษา เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร จะช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

1. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่องมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
2. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว
3. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceeding)
4. การรายงานข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้
 - ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
 - ชื่อบทความและเลขหน้า
 - ชื่อผู้เขียน

5. การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ ให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดยไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่นับรวมการจดลิขสิทธิ์และการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - 19	ร้อยละ 20 – 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ30

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน องค์กรอิสระ องค์กรสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน
- 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษาเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
- 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบัน อุดมศึกษา สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการให้บริการวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุน การปฏิบัติงานตามภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบัน

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัย / คณะ/ หน่วยงานจัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
2. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการวิชาการแก่สังคมของบุคลากรตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย
3. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและแผนงาน
4. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกัน และบูรณาการระหว่างบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย
5. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคมให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคมและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย / คณะ/ หน่วยงาน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระงานด้านการบริการวิชาการแก่คณาจารย์และบุคลากร

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการวิชาการ
5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการวิชาการแก่สังคม
6. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิ์ผลของการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม
2. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนที่กำหนด
3. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคม
6. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยง และบูรณาการระหว่างบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษาเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัญชีนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินงานตามภาระงานที่สถาบันกำหนด โดยสถาบันสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ จัดทำกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการ และมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมจะหมายความถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการวิชาการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษาหรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษา โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรึกษาหรือกรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้นตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 24	ร้อยละ 25 - 34	มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 35

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ การนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพให้นับเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจนให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้ แต่ทั้งนี้ทุกกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา กลุ่มผู้เข้ารับบริการและผลการประเมินกิจกรรม สามารถนับซ้ำได้ ถ้าเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ : การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 24	ร้อยละ 25 – 39	มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดงรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งถือเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม และการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ทั้งนี้ ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบันอุดมศึกษาโดย สำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้นี้ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ใช้ผลสำรวจของสถาบัน)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 1.51 – 2.50	ระดับความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50	ระดับความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ย มากกว่า 3.51 ขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันพึงทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ หรือทำหน้าที่ใดๆที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ แหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพเป็นประจำเป็นที่พึ่งพาของสังคมจนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ **และต้องมีหลักฐานหรือเอกสารรับรองว่าเป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ**

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 - 2 แหล่ง	3 แหล่ง	มากกว่าหรือเท่ากับ 4 แหล่ง

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากล อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. คัดขันธ์ชี้แจงและเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการ

ปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติงานภายในและภายนอก ตาม
จุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริม
การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและแผนงานด้าน
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรค์งานด้าน
ศิลปวัฒนธรรม
3. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการสนับสนุนงบประมาณ การจัดหาแหล่งทุนเพื่อการ
ดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม
4. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. มหาวิทยาลัยมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน
ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ
มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่ง แต่งตั้ง
หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูลและหลักฐานการจัด
กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและงาน
สร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือและการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐาน
การกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
2. มีการกำหนดกิจกรรมหรือ โครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับแผนงาน และมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมประชุม เสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
5. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบันอุดมศึกษาจะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 7.1 สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล
- 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
- 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้
- 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
- 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย
- 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ
- 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา
- 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ คุณภาพของสถานศึกษาจะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีสถานสถาบันที่รับผิดชอบให้ความสำคัญ และโปร่งใส ติดตามกำกับดูแลสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ นโยบายของสถาบัน ดูแล ติดตามกำกับ การดำเนินงานของสถานศึกษา มีการประชุมสภาสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่สถาบันนำเสนอ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของมหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัย
2. สภามหาวิทยาลัยติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยอย่างครบถ้วน
3. มีการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้ง มีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องส่งเอกสารให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. มีการประเมินงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. สภามหาวิทยาลัยบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย และเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนการประชุม รายงานการประชุม และเอกสารประกอบการประชุมสภามหาวิทยาลัย
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ร้อยละของจำนวนครั้งและร้อยละของการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของสภามหาวิทยาลัย หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย

3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบสภามหาวิทยาลัย ตลอดจนการเปิดเผยผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยต่อสาธารณชน เป็นต้น

4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย เช่น เกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัย

5. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในการพัฒนายุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศและการแข่งขันได้

6. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของสภามหาวิทยาลัยไปสู่มหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สภาสถาบันมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และนโยบายของสถาบัน
2. สภาสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันมากกว่าปีละ 2 ครั้ง
3. มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้ง มีการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบันอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. สภาสถาบันจัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. สภาสถาบันมีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษาคือ ผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูล สารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนามหาวิทยาลัย
2. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของมหาวิทยาลัย และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคลและทรัพยากรอื่นๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและตั้งใจให้รักรมหาวิทยาลัย
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบปฏิบัติ และมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานและ/หรือหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารมหาวิทยาลัย เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร

4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ
5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ
6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต
7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และสภามหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสถาบัน
4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน และดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุนความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้

แนวทางปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการจัดทำ แผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของมหาวิทยาลัยรับทราบและเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง
2. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผนและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง
3. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีระบบและกลไกในการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย
4. มหาวิทยาลัย/หน่วยงานมีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานด้านการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการผู้รับผิดชอบ หลักด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน เอกสารและสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ
4. จำนวนบุคลากรและหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
5. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้
6. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ของสถาบัน
7. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย เช่น จำนวนรางวัลต่าง ๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิภาพผลของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบ
2. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

3. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร้อยละ 100
4. มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้าสถานศึกษามีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรัก องค์กร มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับ ผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน องค์กรมีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษา บุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนา และรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของมหาวิทยาลัย)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความสามารถ ตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูงให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของมหาวิทยาลัยและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการ กำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน

5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข

6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้า สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบหลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ

5. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท

6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากร

7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนากุศลกรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะ ปานกลางและระยะยาว

8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง

9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ทั้งใน ระดับสถาบัน ระดับชาติ และนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรม ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
3. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้อุดมคติขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ ควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบายและการวางแผนระดับสถาบันเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งาน โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้ มีระบบป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศ มีระบบสำรองและกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผนจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล

4. รายงานการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. มีการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
5. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
6. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของสถาบันผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 3 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินกิจการของสถาบันในทางตรงหรือทางอ้อม การที่สถาบันอุดมศึกษาจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่สถาบันมีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีการประยุกต์ใช้ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของสถาบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อร่วมกำหนดทิศทางนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลสำเร็จในการทำงานของสถาบันอุดมศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใสอย่างน้อย 5 ช่องทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศ เว็บไซต์ การโฆษณา โลโก้ การจัดนิทรรศการ การแถลงข่าว

2. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทาง ต่าง ๆ เช่น ผู้รับฟังความคิดเห็น ศูนย์ข้อมูล ห้องสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ปณ. เพื่อรับเรื่องร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด

3. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้

3.1 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น

3.2 มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

3.3 มีบันทึกข้อความ หรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่แสดงว่ามีการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไปกำหนด แนวทางหรือแผนการบริหารงาน

4. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้

4.1 คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน

4.2 รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

4.3 รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน

4.4 การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ระหว่างสถาบันที่ปรึกษาภาคประชาชน

5. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

5.1 ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจน

5.2 กิจกรรมหรือแผนงานหรือโครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน

5.3 รายงานผลการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ นิทรรศการ

2. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผยและเป็นที่ยอมรับกัน โดยทำอย่างน้อย 3 ช่องทาง

3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม

4. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพให้คุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสถาบันและความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่าง ๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติ

หรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง สถาบัน และประเทศชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อาจารย์ประจำให้นำรายนามนักวิจัย และการนับผู้ได้รางวัลสามารถนับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัลและ สามารถนับรวมอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 - 0.99	ร้อยละ 1 – 1.99	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบในการบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กร จะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า) ให้ระดับ ความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมิน ได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตาม ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย โดยองค์ประกอบของ คณะกรรมการ ควรมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของ มหาวิทยาลัย

2. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ความเสี่ยงด้านงบประมาณ
- 2) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
- 3) ความเสี่ยงด้านนโยบาย

- 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
- 5) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
3. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากสูงมายังต่ำ เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายองค์กรได้ง่ายขึ้น
4. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4 T เข้ามาช่วยคือ Take : ยอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอน หรือกระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง
5. สามารถบูรณาการความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายใน เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุม หรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาสและผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ พร้อมเป้าหมายของมหาวิทยาลัย
4. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจสูงสุดของมหาวิทยาลัย รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขั้นตอนหรือรายละเอียด การดำเนินงานตามแผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย เอกสารการประเมินผลการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนทุกหน่วยงานในสังกัดร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง
2. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงาน และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัย

เสี่ยง สร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

5. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนมีการกำหนดแนวทาง และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสูงสุด ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวบ่งชี้ ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานและเป้าหมายในระดับหน่วยงาน จนถึงระดับบุคคล และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงาน รวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. หลักฐานที่แสดงว่ามหาวิทยาลัยได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลและแผนงานการประเมินผลภายในสถาบันอุดมศึกษา
2. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์
3. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า
4. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายและการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยกับผู้บริหารระดับคณะ
5. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมาย

6. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตามและประเมินผลที่กำหนดไว้ได้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ
7. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
8. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงานและมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว
9. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในสถาบัน
2. มีแผนงานการประเมินผลภายในสถาบัน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบัน
4. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
5. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า
6. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับต่าง ๆ
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
8. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหาร ไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้างแรงจูงใจ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของสถาบันการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้ เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวน นักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันการศึกษาภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้ หลังจากปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติราชการของสถานศึกษาประจำปี
3. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
5. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
6. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
7. รายงานงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่นๆ ที่สถาบันได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่าง ๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติด้านการเงินมาใช้รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศแก่นักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของสถาบันในการบริการ วิชาการวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมต้องบ่งชี้การ สิ้นทรัพย์ถาวรแก่นักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดแก่นักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณ รายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่าย ด้านไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบ่งชี้ งบประมาณ ดำเนินการ และต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวทางปฏิบัติที่ดี

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของ มหาวิทยาลัยในทุก ๆ ด้าน ทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริมยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ทั้งในส่วนของการจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ ได้มาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ ตลอดเวลาและ สามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหาร และการตัดสินใจ
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของมหาวิทยาลัยสามารถปิด งบบัญชีได้อย่างน้อยทุก 6 เดือน และเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมของ องค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้สภามหาวิทยาลัยทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. รายงานทางการเงินสามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึงประสิทธิภาพของ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก เพื่อตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินของทุกหน่วยงานย่อยให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายในและภายนอกให้คณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

7. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงต่อไปนี้

1. แผนยุทธศาสตร์สถาบันอุดมศึกษา และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของมหาวิทยาลัย
2. งบประมาณประจำปีของมหาวิทยาลัย
3. แหล่งของงบประมาณรายได้ จากแหล่งต่างๆ
4. การจัดสรร งบประมาณ ค่าใช้จ่าย ให้กับหน่วยงาน
5. วิธีการใช้จ่าย การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน
6. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของมหาวิทยาลัย
7. ฐานข้อมูลทางการเงินของมหาวิทยาลัย
8. รายงานทางการเงินของมหาวิทยาลัย และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ
9. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนการผลิต
10. รายงานฐานะทางการเงินต่อสภามหาวิทยาลัย และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การบริหารงานโดยการบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกสถาบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกันของมหาวิทยาลัยพร้อมเป้าหมายและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกันของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกันของมหาวิทยาลัย เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัย ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยังบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

แนวทางปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของมหาวิทยาลัยรวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. มหาวิทยาลัยกำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร

3. มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งมหาวิทยาลัยและสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว

4. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
2. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
3. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นในสถาบัน
4. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน
5. มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบัน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษาและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
- 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
- 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งสถาบันการศึกษาต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาคำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์

และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและโดยหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
2. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับการประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ
3. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ทั้งการตรวจติดตามการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร
4. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบฐานข้อมูล และมีการส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง โดยการสนับสนุนจากสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับ
2. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็ง และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคม ข้อมูล

หรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน กระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคี ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปีนับรวมปีที่มีการติดตาม)
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน
6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและใช้ร่วมกัน ทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน
7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงาน ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ ทุกจัดกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษามีการประกันคุณภาพ ทุกกิจกรรมหรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีระบบและกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านประกันคุณภาพให้กับนักศึกษา
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
3. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านประกันคุณภาพ กระบวนการคุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
4. การติดตามประเมินผลและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา และที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำไปใช้ในกิจกรรมนักศึกษาและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน
6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และใน ส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน
7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้น ทั้งในระดับสถาบัน และหน่วยงานย่อย ตลอดจนจนถึงในองค์กรนักศึกษา ทั้งนี้ โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. รายงานการตรวจติดตามภายในมหาวิทยาลัยทุกระดับ
2. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
3. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น หรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนจนผลการพัฒนาหรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) จากการประกันคุณภาพภายใน
5. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยและบุคลากร
6. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบันอย่างต่อเนื่อง
2. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายใน โดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน
3. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด
4. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
5. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อแรก

บทที่ 5

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

การกำหนดแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะและหน่วยงาน นั้น มหาวิทยาลัยได้พัฒนาตัวบ่งชี้ด้วยการนำตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาขึ้น ร่วมกับตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเอง เพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพให้ครอบคลุมทุกภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และโดยเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนาคุณภาพ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้สำหรับประเมินด้านกระบวนการ มหาวิทยาลัยได้พิจารณาปรับจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา¹ ได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางการพัฒนาคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกันทั้งระดับมหาวิทยาลัย คณะ หลักสูตรหรือสาขาวิชา และระดับหน่วยงานทุกระดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้หลักเพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน	<p>1.1 หากสถาบันมีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานอยู่แล้ว ตั้งแต่เริ่มต้น สถาบันควรทบทวนว่าปรัชญาหรือปณิธานยังเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบันหรือไม่ หากยังเหมาะสมอยู่ ต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกในองค์กรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบทั่วกัน</p> <p>1.2 หากมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป ควรเป็นการกำหนดร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้ร่วมกันกำหนด</p>
2. ความสอดคล้องของปรัชญาหรือปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	2.1 ศึกษาภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา หลักการอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Academic Excellence) เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) และความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ (Autonomous) วิเคราะห์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอน รวมทั้งวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนชาติอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและจุดเน้นในการพัฒนาในช่วงเวลานั้น ๆ ตลอดจนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	<p>2.2 ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนา กลยุทธ์ต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่ ศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 2.1 โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธาน และกลยุทธ์ สอดคล้องกับ หลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ในประเด็นใด อย่างไร หากมี ประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง</p>
<p>3. การพัฒนากลยุทธ์</p>	<p>3.1 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำกลยุทธ์ (Strategy) เพื่อนำ สถาบันไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) เป้าประสงค์ (Goal) และวัตถุประสงค์ (Objective) คณะกรรมการได้วิเคราะห์ จุดแข็ง(Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threats) เพื่อนำมาสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน อันได้แก่ การ เรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>3.2 เมื่อได้กลยุทธ์แล้ว คณะกรรมการนำกลยุทธ์มาจัดทำเป็น แผนดำเนินการในทุกระดับ โดยความร่วมมือและเข้าใจ ร่วมกันของบุคลากรทุกกลุ่มทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ และ เจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีแนวทางชัดเจนว่าสถาบันจะพัฒนาไป อย่างไรตามช่วงเวลาต่างๆ คณะและหน่วยงาน ต่างๆ ของ สถาบันจะร่วมกันรับผิดชอบอย่างไร</p>
<p>4. การจัดทำแผนดำเนินงาน</p>	<p>4.1 คณะวิชาและหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันจัดทำแผน ดำเนินงานต้องมีความชัดเจนว่าจะทำอะไร เมื่อใด โดย ใคร ใช้งบประมาณเท่าใด และกำหนดตัวบ่งชี้หลัก (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (Target) ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการ ดำเนินงานในแต่ละระยะเวลา</p> <p>4.2 คณะวิชาและหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินงานตามแผน โดยมี ระบบการติดตามการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผน หรือไม่ หากไม่เป็นไปตามแผนจะดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างไร</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	<p>4.3 เมื่อครบรอบปีให้มีการประเมินผลการดำเนินงานว่าได้ดำเนินงานครบถ้วนตามแผนหรือไม่ โดยให้พิจารณาผลการดำเนินงานย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปี ว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาสอดคล้องกับกลยุทธ์ รวมทั้งทบทวนว่ากลยุทธ์ยังเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ หากไม่เหมาะสมก็ต้องพิจารณาปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ต่อไป</p> <p>4.4 ให้มีการพิจารณาทบทวนและหากจำเป็นก็ปรับปรุงตัวบ่งชี้หลัก รวมทั้งเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในการวัดความสำเร็จของผลการดำเนินงาน</p> <p>4.5 ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ต่อที่ประชุมของผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน</p>

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การกำหนดหลักสูตรที่จะเปิดและปิดสอน	<p>1.1 มีการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการใช้บัณฑิตในหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ และวิเคราะห์ความพร้อมในการเปิดหลักสูตรของสถาบันก่อนนำไปกำหนดเป็นเป้าหมายในแผนการผลิตบัณฑิต</p> <p>1.2 มีการจัดเตรียมความพร้อมทั้งด้านคณาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งด้านห้องสมุด ระบบสารสนเทศ ศูนย์การเรียนรู้ หรือวัสดุอุปกรณ์การศึกษาอื่น ๆ ก่อนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่เปิดใหม่ให้อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p>
2. การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	<p>2.1 มีปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ตลอดจนทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะหรือสถาบันตลอดจน สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิและความต้องการของสังคมส่วนรวม</p> <p>2.2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ ตลอดจนทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตในข้อ 2.1 ได้ถูกนำไปสะท้อนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรอย่างครบถ้วน</p> <p>2.3 จัดทำแผนงานและกิจกรรมการเรียนการสอนและการวิจัยของนักศึกษาที่สอดคล้องกับปรัชญา วัตถุประสงค์ ทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การบริหารกิจการของหลักสูตร	<p>3.1 บริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษา</p> <p>3.2 มีการวางระบบการดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงซึ่งมีแนวโน้มอาจไม่สำเร็จตามหลักสูตร และจำเป็นต้องได้รับดูแลเป็นพิเศษ</p> <p>3.3 มีการวางระบบการประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัวกับสถาบัน (โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรี) เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาได้ทันทั่วถึง</p> <p>3.4 มีการวางระบบการสอนซ่อมเสริมด้านวิชาการแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>3.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการผลิตบัณฑิตเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกปีการศึกษา</p> <p>3.6 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละปี และนำมาปรับปรุงการบริหารหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่</p>
4. การประเมินและพัฒนาหลักสูตร	<p>4.1 มีการกำหนดระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรโดยใช้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม เช่น อัตราการได้งานของบัณฑิตร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต อัตราเงินเดือนเริ่มต้น 2) มีการวิเคราะห์จุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุงหรือแก้ไขของหลักสูตร 3) มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างน้อยทุกรอบระยะเวลาของการผลิตบัณฑิตหนึ่งรุ่น
5. การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน	<p>5.1 สำรวจความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในหลักสูตรและจัดเก็บข้อมูลที่สำรวจในแต่ละปีอย่างเป็นระบบ</p> <p>5.2 กำกับและตรวจสอบให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่ได้รับ</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>6. การบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคล</p>	<p>6.1 กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับพันธกิจและแผนการดำเนินงานของหลักสูตร</p> <p>6.2 จัดกลไกบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่</p> <p>6.2.1 กำหนดปริมาณ คุณสมบัติ และภาระงานของ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ให้สอดคล้องกับระเบียบที่สถาบันกำหนดไว้ 2) บุคลากรสายสนับสนุนให้เหมาะสมกับงานของหลักสูตร <p>6.2.2 ติดตามประเมินความพอใจของอัตรากำลังเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>6.3 เสนอแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>6.3.1 จัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของหลักสูตร</p> <p>6.3.2 กำหนดแผนและกระบวนการพัฒนาอาจารย์ในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย</p> <p>6.3.3 มีกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรสายสนับสนุนได้เพิ่มพูนความรู้และทักษะการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>6.4 มีการประเมินทรัพยากรบุคคล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงหรือพัฒนา</p>
<p>7. การใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร</p>	<p>7.1 มีการบริหารหลักสูตรโดยใช้ระบบสารสนเทศที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลครบทุกด้าน ตั้งแต่โครงสร้างหลักสูตร รายละเอียดกระบวนการวิชาทรัพยากรสนับสนุน อาคารสถานที่ คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา บัณฑิต ตลอดจนผลงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ในกรณีบัณฑิตศึกษา</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน</p>	<p>1.1 การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและหลากหลายที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน</p> <p>1.2 การออกแบบการเรียนการสอนยึดหลัก 7 ประการ ได้แก่</p> <p>1.2.1 สร้างกลไกให้มีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์และนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน</p> <p>1.2.2 ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานทางวิชาการร่วมกันระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา</p> <p>1.2.3 ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น</p> <p>1.2.4 ให้ข้อมูลป้อนกลับต่อการปฏิบัติงานทางวิชาการของนักศึกษาโดยรวดเร็ว</p> <p>1.2.5 สร้างและส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักศึกษาใช้เวลาอย่างคุ้มค่า</p> <p>1.2.6 สื่อสารความคาดหวังระดับสูงไปยังนักศึกษา</p> <p>1.2.7 ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักศึกษา</p>
<p>2. การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ</p>	<p>2.1 ผู้สอนมีความรู้และเข้าใจเป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรอย่างชัดเจน</p> <p>2.2 มีการจัดทำแฟ้มประวัติ (portfolio) ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยให้คณาจารย์สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละรายที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนหรือให้คำแนะนำตอบสนองศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนเฉพาะราย</p> <p>2.3 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ การจัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ การอภิปรายกลุ่มย่อย การสัมมนา การทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย การเรียนรู้นอกสถานที่ ตลอดจนการฝึกงาน และฝึกประสบการณ์ เป็นต้น</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	2.4 มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
3. การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน	<p>3.1 มีการกำหนดวิธีการประเมินผลผู้เรียนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้และอิงพัฒนาการของผู้เรียน</p> <p>3.2 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน</p> <p>3.3 มีระบบการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง</p> <p>3.3.1 มีการติดตามผลการประเมินของผู้เรียน</p> <p>3.3.2 มีการวิเคราะห์จุดอ่อนที่ควรปรับปรุงหรือแก้ไขในวิธีการสอน</p> <p>3.3.3 มีการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การแสวงหาบุคคลองค์กรและชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน	1.1 ใช้สายป่านของผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าในการหาผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่นองค์กรและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สถาบันเปิดสอน 1.2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กร และชุมชนรอบสถาบัน / ศูนย์การศึกษา มีระบบฐานข้อมูลของบุคคลองค์กร และชุมชน และจำนวนในฐานข้อมูลมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
2. การจัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการ ปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก	2.1 ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ สมาชิกองค์กรวิชาชีพ ผู้บริหารสถานประกอบการมาร่วมเป็นกรรมการ 2.2 ในการสอนรายวิชา จัดให้มีการเรียนรู้จากบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก เช่น การบรรยายพิเศษ การศึกษานอกสถานที่ การสัมภาษณ์ เป็นต้น โดยมีการกำหนดสัดส่วนของเนื้อหาหรือเวลาอย่างชัดเจน 2.3 ในหลักสูตรมีการกำหนดให้มีการฝึกงานหรือปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ หรือศึกษาและแก้ปัญหาให้ชุมชน
3. การติดตามตรวจสอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน	3.1 พิจารณาหลักสูตร ประมวลผลการสอนและแผนการสอนรายวิชา 3.2 สัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก และประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับและนำมาพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	1.1 มีคณะกรรมการรับผิดชอบด้านการจัดทำจรรยาบรรณวิชาชีพที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากสถาบัน 1.2 มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นลายลักษณ์อักษร และได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน 1.3 มีการนำจรรยาบรรณวิชาชีพมาจัดทำเป็นเอกสารคู่มือ และเผยแพร่ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน 1.4 มีการเผยแพร่จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งมีคู่มือการปฏิบัติแจ้งให้คณาจารย์ทราบโดยทั่วกัน
2. มีการติดตามผลความสำเร็จของจรรยาบรรณวิชาชีพ	2.1 มีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มีมาตรการการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ 2.2 มีการส่งเสริม สนับสนุน ให้คณาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.3 มีการวิเคราะห์ความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.4 มีการสรุปผล การนำผลการกำกับ ติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.5 มีการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสม และทันสมัยยิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาอาจารย์	1.1 มีการฝึกอบรมพัฒนาอาจารย์โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ 1.2 มีการจัดหา/จัดทำเอกสารที่ให้ความรู้และตัวอย่างเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนให้อาจารย์สามารถศึกษาด้วยตนเองได้
2. กลไกการบริหารวิชาการ	2.1 คณะ/สถาบัน กำหนดนโยบายให้อาจารย์มีการคิดค้นพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ๆ 2.2 กำหนดหน่วยงานวิชาการระดับคณะให้มีบุคลากรสนับสนุนการผลิตนวัตกรรมทางการศึกษาของอาจารย์ 2.3 มีการจัดสรรทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน 2.4 กำหนดให้อาจารย์จัดทำใบประมวลรายวิชา (Course Syllabus) ที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในแต่ละภาคเรียน และชี้ให้เห็นถึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างไปจากเดิม 2.5 กำหนดให้อาจารย์ระบุนวัตกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ได้พัฒนาขึ้นในแบบฟอร์มการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละปี 2.6 เผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์ที่เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนในเอกสารข่าวสารการวิจัยของคณะหรือสถาบัน
3. การสร้างเครือข่าย	3.1 จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรม การสอนใหม่ในกลุ่มอาจารย์ภายในคณะหรือสถาบันทุกปี 3.2 มีการสร้างเครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียน การสอนในสาขาต่าง ๆ ภายในสถาบันหรือนอกสถาบัน 3.3 ยกย่องเชิดชูเกียรติอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดดเด่น

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษา	1.1 ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการสำรวจความต้องการ จำเป็น (Needs Assessment) ของนักศึกษารุ่นปี 1 ตั้งแต่ช่วงที่มีการปฐมนิเทศนักศึกษา และนำเสนอผลการสำรวจต่อหน่วยงานที่ให้บริการ
2. การจัดบริการแก่นักศึกษา	มีการจัดหน่วยบริการแก่นักศึกษาให้ครอบคลุมความต้องการจำเป็น โดยอย่างน้อยมีบริการต่อไปนี้ 2.1 การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ 2.2 การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2.3 การบริการด้านการให้คำปรึกษา 2.4 การบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า 2.5 การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
2.1 การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ • สื่อการเรียนการสอน • งานทะเบียน	2.1.1 มีการจัดสรรทรัพยากร พัฒนาการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเข้าถึงบริการได้ง่าย เช่น สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาที่ทันสมัย ศูนย์การเรียนรู้ ห้องสมุด เป็นต้น 2.1.2 มีการจัดระบบงานทะเบียนที่สามารถให้บริการได้รวดเร็ว คล่องตัว

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>2.2 การบริการด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <ul style="list-style-type: none"> • หอพัก • สภาพแวดล้อมในสถาบัน • สภาพห้องเรียน • สถานที่ออกกำลังกาย การบริการ อนามัย • การจัดจำหน่ายอาหาร 	<p>2.2.1 มีหน่วยงานดูแลคุณภาพของหอพักในศูนย์การศึกษาหรือนอกสถาบัน และให้ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักที่มีคุณภาพปลอดภัยแก่นักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาเข้าใหม่</p> <p>2.2.2 มีการบำรุงดูแลรักษาสภาพแวดล้อมตลอดเวลา</p> <p>2.2.3 มีระบบการดูแลสภาพห้องเรียนที่เหมาะสม (แสงสว่าง สื่ออุปกรณ์ในห้องเรียน สภาพโต๊ะเก้าอี้)</p> <p>2.2.4 มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเปิดให้ใช้บริการอย่างเต็มที่ มีระบบดูแลสุขภาพและการให้บริการอนามัยที่สะดวก</p> <p>2.2.5 มีระบบดูแลการจัดจำหน่ายอาหารที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม</p>
<p>2.3 การบริการด้านการให้คำปรึกษา</p>	<p>2.3.1 อาจารย์ทุกคนจัดทำและติดประกาศตารางเวลาการให้นักศึกษาเข้าพบหน้าห้องเพื่อให้คำปรึกษาด้านวิชาการ</p> <p>2.3.2 มีหน่วยบริการระดับคณะ/หลักสูตรให้คำปรึกษาทั้งที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ โดยผู้ให้คำปรึกษา เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา</p> <p>2.3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว</p>
<p>2.4 การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า</p>	<p>สถาบันมีการจัดหน่วยบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็น ประโยชน์แก่นักศึกษา/ศิษย์เก่า และมีระบบการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ที่ทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้เร็ว ทันสมัย และเข้าถึงได้ง่าย</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	<ul style="list-style-type: none"> • ทุนกู้ยืมการศึกษา • แหล่งทุนการศึกษาต่อ • การบริการจัดหางาน • แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ • ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบัน
2.5 การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษา และศิษย์เก่า	<p>2.5.1 สถาบันมีหน่วยงาน (อาจารย์) ที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงานจัดหาแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษา และการพัฒนาศิษย์เก่าด้านวิชาการและวิชาชีพ</p> <p>2.5.2 มีการประเมินคุณภาพของการดำเนินโครงการทุกครั้ง</p>
3. การประเมินคุณภาพของการให้บริการ	<p>3.1 สถาบันจัดให้มีกรรมการตรวจสอบติดตามการจัดให้บริการของหน่วยงานที่ให้บริการทุกปี</p> <p>3.2 ใ้หน่วยบริการทำการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่ได้จากสถาบันทุกด้านอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง</p> <p>3.3 ใ้หน่วยบริการทำการประเมินคุณภาพชีวิตของนักศึกษา</p> <p>3.4 ใ้หน่วยบริการทุกหน่วยจัดทำข้อมูลสถิติผลการปฏิบัติงานทั้งปริมาณและคุณภาพของการให้บริการทุกภาคเรียน</p> <p>3.5 ใ้หน่วยบริการทุกหน่วยเสนอรายงานผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่ได้รับผลการประเมินคุณภาพชีวิตนักศึกษา และข้อมูลสถิติผลการปฏิบัติงานแก่คณะกรรมการตรวจสอบติดตามทุกภาคเรียน</p> <p>3.6 ใ้หน่วยบริการทุกหน่วยเสนอแผนการปรับปรุงการให้บริการและผลที่ได้รับแก่คณะกรรมการตรวจสอบติดตามทุกภาคเรียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นก่อนนำไปปฏิบัติ</p> <p>3.7 ใ้อาจารย์ทุกคนรายงานผลการปฏิบัติงานของตนเองด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในรายงานผลการปฏิบัติงาน</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิต
ที่พึงประสงค์

เรื่องที่ต้องพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. กรอบแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน</p>	<p>1.1 มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (NQF) ในแต่ละระดับการศึกษา</p> <p>1.2 มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมโดยองค์การนักศึกษาคบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • กิจกรรมวิชาการ • กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมคุณภาพ • กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม • กิจกรรมนันทนาการ • กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม <p>1.3 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ครอบคลุมกิจกรรมทุกประเภทอย่างเหมาะสม โดยมีคณะกรรมการพิจารณาโครงการหรือแผนงานการจัดกิจกรรมที่อาศัยหลักการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น สถาบันศึกษา คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของกิจกรรม</p>
<p>2. การจัดกิจกรรมของนักศึกษา</p>	<p>2.1 สนับสนุนให้องค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมให้ครบทุกประเภทในแต่ละปีการศึกษา</p> <p>2.2 การจัดทำข้อเสนอโครงการโดยองค์การนักศึกษาควรมีการระบุคุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป้าหมายของจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม วิธีการดำเนินการและการประเมินผล</p> <p>2.3 มีการกำหนดนโยบายและดำเนินการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การติดตามประเมินผล	<p>3.1 ควรกำหนดให้นักศึกษาทุกคนแสดงหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อบรรจุในแฟ้มผลงาน</p> <p>3.2 ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาประกอบด้วยวัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วม ผลการดำเนินงาน คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนาผลกระทบที่เกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงาน</p> <p>3.3 ฝ่ายกิจการนักศึกษาเสนอรายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา</p> <p>3.4 ฝ่ายกิจการนักศึกษานำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป</p>

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. ระบบบริหารงานวิจัย และการจัดหาสิ่งสนับสนุน</p>	<p>1.1 จัดระบบบริหารงานวิจัยซึ่งสามารถเชื่อมโยงภารกิจด้านการวิจัยกับภารกิจด้านการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีลักษณะบูรณาการ สอดคล้องไปในทางเดียวกัน และบรรลุเป้าหมายโดยรวมของสถาบัน</p> <p>ขณะเดียวกันก็เป็นระบบงานที่ปราศจากความซ้ำซ้อนและมีขั้นตอนที่เหมาะสมกับระดับการตัดสินใจ</p> <p>1.2 จัดหาทรัพยากรและ/หรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน แหล่งค้นคว้าห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ</p> <p>ทรัพยากรการเงิน หมายถึง ทุนสนับสนุนการวิจัย โดยเฉพาะสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยที่ลุ่มลึกและผลิตผลงานระดับสากล อย่างต่อเนื่อง งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ ผลงานวิจัยในรูปแบบต่างๆ งบประมาณสนับสนุน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นต้น</p> <p>ในด้านแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ นอกจากหนังสือวารสารทั้ง hard-copy และ on-line แล้ว ยังหมายรวมถึง การสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุน visiting professor การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น</p> <p>สำหรับความหมายของห้องปฏิบัติการจะหมายถึงศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยงานสามารถใช้ร่วมกันได้</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	<p>1.3 จัดระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูล ข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้ ข้อมูลด้านแหล่งทุนทั้ง ภายในและภายนอกสถาบัน ข้อมูลด้านงานวิจัยของ สถาบัน ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและการ สนับสนุนของสถาบัน ข้อมูลด้านการส่งเสริมของสถาบัน ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการจด สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร การซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา และข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติอื่น ๆ ของ สถาบันเกี่ยวกับการวิจัย</p>
<p>2. กลไกการบริหารทรัพยากร บุคคล เพื่อการวิจัย</p>	<p>2.1 จัดทำแผนทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย เริ่มจากวิเคราะห์ กำลังคน วางแผนกำลังคน กำหนดกฎเกณฑ์/แนวทางส่งเสริม ให้นักลากรทำวิจัยและการรับเข้าบุคคล (ทั้งคณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา) ที่มี คุณสมบัติเหมาะสมกับ จุดเน้นด้านการวิจัยของสถาบัน</p> <p>2.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับ ประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่ อาจเริ่มจากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยภายใต้การ แนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วม ประชุมวิชาการ การช่วยคุมวิทยานิพนธ์ระดับ บัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไป การมีโอกาทำงานวิจัย ในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีมวิจัยชั้นนำนอกสถาบัน ทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับ ความรู้และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>อย่างไรก็ตามการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยที่มี ประสิทธิภาพที่สุดคือ การส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีม ที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัย หรือนักศึกษาหลังปริญญาเอกและนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา/ ผู้ช่วยวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและ ต่อเนื่อง</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	<p>นอกจากการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยแล้ว ควรจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยโดยเคร่งครัด</p> <p>2.3 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย อาทิ การยกย่อง การให้ผลตอบแทน และหรือรางวัลแก่นักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศในสถาบันให้เหมาะสมกับการค้นคว้าวิจัย การสร้างบรรยากาศของการแข่งขันเพื่อสร้างผลงานวิจัย</p>
<p>3. กลไกส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการวิจัย</p>	<p>3.1 วางแนวทางสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การประชุมกลุ่มตัวอย่าง (Focus Group) กับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับ องค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม</p> <p>วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ตลอดจนการร่วมใช้ทรัพยากร โดยเฉพาะอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีราคาสูงหรืออุปกรณ์เฉพาะด้าน</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. กลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์	1.1 จัดระบบส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งการนำเสนอในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร เช่น การจัดระบบที่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงาน การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพของแต่ละสถาบัน
	1.2 จัดระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์
	1.3 จัดระบบสนับสนุนการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของนักวิจัยได้แก่ <p>การเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์</p> <p>การสนับสนุนการเจรจาเชิงธุรกิจในการซื้อขายทรัพย์สินทางความรู้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก ทั้งนี้โดยรักษาสิทธิของนักวิจัย</p> <p>การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่นักวิจัย</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>2. กลไกสนับสนุนการสร้าง เครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์</p>	<p>2.1 สนับสนุนการสร้างเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับนักวิชาการ นักศึกษา ชุมชนและองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน ผ่านทางระบบ Intranet และ Internet โดยเป็นระบบที่เหมาะสมทั้งด้านความเร็วของระบบเชื่อมโยงและจำนวนการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น</p> <p>2.2 จัดระบบประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เชิงรุก โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายตลอดจนถึงการติดตามข้อมูลป้อนกลับ</p>

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. นโยบาย แผนดำเนินงานและการปฏิบัติตามแผน	1.1 สถาบันจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์และแผน ดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม 1.2 คณะกรรมการและ/หรือหน่วยงานเพื่อบริการวิชาการ คณะวิชาและหน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ ของสถาบัน ดำเนินการให้บริการวิชาการตามแผนดำเนินงานที่กำหนด
2. ระบบและกลไกในการบริการวิชาการ	2.1 มีการกำหนดภาระงานของบุคลากรให้ชัดเจน โดยเฉพาะคณาจารย์ ทั้งภาระงานด้านการสอน การวิจัย และการให้บริการวิชาการ โดยมีระบบการเทียบเคียงทดแทนระหว่างงานด้านต่าง ๆ 2.2 มีหลักเกณฑ์และระเบียบในการให้บริการวิชาการ 2.3 สร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการวิชาการตามความถนัด 2.4 จัดอบรมให้ความรู้แก้อาจารย์เพื่อสามารถให้บริการทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ โดยสถาบันจัดหาโครงการบริการทางวิชาการให้ 2.6 จัดระบบให้อาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้บริการวิชาการเป็นที่เล็ง ง่ายทอดและชักจูงอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การประเมินผลการดำเนินงานในการบริการทางวิชาการ	<p>3.1 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการบริการทางวิชาการ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สูงขึ้นในการบริการทางวิชาการ</p> <p>3.2 มีการประเมินผลดำเนินงานในการบริการทางวิชาการเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงาน และเป้าหมายของสถาบัน / คณะ</p> <p>3.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงการบริการวิชาการ</p>
4. บูรณาการระหว่างการบริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	<p>4.1 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการว่าสัมพันธ์กับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างไร และจัดทำแผนการบูรณาการการบริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>4.2 ประเมินสัมฤทธิ์ผลของการบริการทางวิชาการที่มีต่อการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>4.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างการบริการวิชาการกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน</p>

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาด้านนโยบายและการดำเนินงาน	<p>1.1 สถาบันมีการกำหนดนโยบายที่ ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้</p> <p>1.2 สถาบันมีแผนงานรองรับนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจน มีแผน/ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความสอดคล้องกับนโยบาย และปฏิบัติได้</p> <p>1.3 สถาบันมีการกำหนดกิจกรรม/โครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องตามแผนงาน เป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสังคม และมีความหลากหลาย มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี</p>
2. การพัฒนาด้านการส่งเสริม	<p>2.1 สถาบันมีการสร้างสรรค์บรรยากาศ เช่น มีการประดับอาคารด้วยผลงานศิลปะมีการแต่งสภาพแวดล้อมด้วยงานศิลปะมีกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงและพัฒนาบรรยากาศอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>2.2 สถาบันมีการส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม มีการเผยแพร่ระดับองค์กรหรือชุมชนระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p> <p>2.3 สถาบันมีการจัดอบรม ประชุม เสวนาทางวิชาการในระดับองค์กร ระดับชาติ ระดับภูมิภาคหรือนานาชาติ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</p>
3. การพัฒนาด้านการสนับสนุน	<p>3.1 สถาบันมีการกำหนดงบประมาณดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม มีการใช้งบประมาณตามที่ตั้งไว้ มีการดำเนินการเพื่อจัดหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกและมีความต่อเนื่องในการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายในหรือภายนอก</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	3.2 สถาบันมีฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม มีการเผยแพร่ข้อมูล มีการสำรวจผลการใช้ข้อมูล และมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัย
	3.3 สถาบันมีการรณรงค์การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมในองค์กร
4. การพัฒนาด้านการสร้างมาตรฐาน	4.1 สถาบันมีการกำหนด/การ สร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีระบบการใช้ผู้เชี่ยวชาญ และมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ
	4.2 สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น บุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
	4.3 สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคหรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัลได้รับการอ้างอิง
5. การพัฒนาด้านการเผยแพร่	5.1 สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
	5.2 สถาบันจัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน
	5.3 สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่ายและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถ ผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การมีส่วนร่วมในการกำหนด ทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบาย ของสถาบัน	1.1 สถานสถาบันมีส่วนร่วมในการกำหนดให้ความเห็นชอบ ทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบัน 1.2 มีการติดตามผล การนำยุทธศาสตร์ และนโยบายไปสู่การ ปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม 1.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจริงตามยุทธศาสตร์ที่ได้ กำหนดไว้ และติดตามการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. กระบวนการดำเนินงานของ สถานสถาบัน	2.1 สถานสถาบัน มีการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตาม ภารกิจของสถาบันอย่างครบถ้วน 2.2 มีการส่งเอกสารการประชุมให้กรรมการสถานบัน ล่วงหน้าเฉลี่ย 7 วัน 2.3 มีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะใน ประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใน เรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน 2.4 มีการรวมการสถานบัน เข้าร่วมการประชุมทุกครั้งเฉลี่ย ร้อยละ 80 ของกรรมการทั้งหมด 2.5 มีการเปิดเผยรายงานประเมินตนเอง ประวัติกรรมการ สภาทุกท่าน และรายงานการเงินของสถาบัน
3. มีการติดตามผลการปฏิบัติงาน ของระบบงานที่สำคัญ	3.1 มีการติดตามผลการควบคุมภายใน และการตรวจสอบ ภายในของสถานบัน 3.2 มีการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ และมีระบบ ฐานข้อมูลที่ทันสมัย ทุกระบบที่สำคัญ 3.3 มีการติดตามผลระบบการบริหารงานทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรอื่นๆ ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. กระบวนการสรรหาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ	1.1 มีเกณฑ์และระเบียบการคัดเลือกผู้บริหารหน่วยงานเป็นระบบชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วม 1.2 มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงาน 1.3 มีการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารแสดงวิสัยทัศน์การนำองค์กร
2. ผู้บริหารได้ดำเนินการบริหารโดยใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่	2.1 จัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน 2.2 มีการกำหนด ตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ 2.3 มีการติดตามผลสัมฤทธิ์ รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 2.4 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถาบันให้เป็นระบบฐานข้อมูลที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้ 2.5 มีความสามารถในการบริหารงบประมาณ และการบริหารรายได้ต่าง ๆ อย่างสมดุล 2.6 มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของสถาบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2.7 เปิดโอกาสให้บุคลากรในสถาบันหรือชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถาบัน 2.8 มีความสามารถในการกำกับ ติดตามดูแลผลการดำเนินงานของสถาบัน
3. กระบวนการประเมินศักยภาพและผลปฏิบัติงานของผู้บริหาร	3.1 มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของผู้บริหารประจำปี 3.2 มีการกำกับ ติดตามและประเมินการทำงานของผู้บริหารอย่างเป็นระบบโดยคณะกรรมการอิสระ
4. กระบวนการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหารตาม ผลการประเมิน	4.1 มีการฝึกอบรมภาวะผู้นำของผู้บริหาร 4.2 มีการติดตาม ประเมินผลของการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหาร 4.3 มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบการพัฒนาสู่องค์กรการเรียนรู้	<p>1.1 มีระบบในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่บุคลากรทุกคน</p> <p>1.2 มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับ มีส่วนร่วมและมีการใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบัน / หน่วยงาน</p> <p>1.3 มีระบบในการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายใน และภายนอก ด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน / หน่วยงาน</p> <p>1.4 มีระบบการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบัน / หน่วยงานและสังคม</p>
2. กลไกที่จะทำให้สัมฤทธิ์ผล	<p>2.1 มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่บุคลากรทุกระดับ เช่น มีคณะกรรมการ หรือผู้รับผิดชอบมีงบประมาณที่ชัดเจน</p> <p>2.2 มีกลไกสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการจัดการความรู้ให้ที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2.3 มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน / หน่วยงาน</p> <p>2.4 มีกลไกในการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบัน / หน่วยงานและสังคม</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	<p>3.1 มีเป้าหมายและตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนในการจัดการความรู้</p> <p>3.2 มีแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้</p> <p>3.3 มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้</p> <p>3.4 มีการเผยแพร่นวัตกรรมด้านการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดประชุมสัมมนา การจัดพิมพ์เป็นวารสาร ทั้งนี้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของนวัตกรรม</p> <p>3.5 มีชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน</p> <p>3.6 มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน</p> <p>3.7 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบ และกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล	<p>1.1 มีการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ เป็นไปอย่างโปร่งใสและเขียนแนวปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>1.2 มีการจัดทำการวิเคราะห์งาน (Job Analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (Job Description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (Job Specification) การประเมินผลการปฏิบัติ (Job Evaluation) ที่เป็นรูปแบบ ชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณ การ เข้า – ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล</p> <p>1.3 จัดทำระบบด้านการพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่ม โดยการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว เพื่อให้มีบุคลากรที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่สถาบันการศึกษาได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการขอผลงานทางวิชาการในสาขางานที่เกี่ยวข้อง</p>
2. การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูง	<p>2.1 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์ เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ทราบโดยเร็ว มีการกระตุ้น และช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพในการขอรับรางวัลในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านงานเอกสาร/งานธุรการ</p> <p>2.2 ยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีต่างๆเช่น การประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การจัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ การพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ</p> <p>2.3 จัดระบบพี่เลี้ยงให้ผู้มีประสบการณ์ได้รับรางวัล ช่วยเหลือสนับสนุนอาจารย์รุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่างๆ</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>3. การชำระรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ</p>	<p>3.1 มีการหา Training Needs ของบุคลากร ทั้งในสายอาจารย์และสายสนับสนุน ให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินได้</p> <p>3.2 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน ผู้ได้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และได้ร่วมมือกันทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา และระหว่างผู้ได้บังคับบัญชาร่วมกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน</p> <p>3.3 มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกกลุ่มทุกระดับอย่างเป็นระบบ มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการพัฒนาให้บุคลากรในองค์กรมีความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น</p> <p>3.4 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศของการทำงาน การให้สวัสดิการ การดูแลบุคลากรในองค์กรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน สร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. คณะกรรมการหรือคณะทำงาน	1.1 ตั้งคณะกรรมการฯ หรือคณะทำงานโดยมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน 1.2 ระบุรายละเอียดของการทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ อย่างสม่ำเสมอ
2. การกำหนดปัจจัยเสี่ยง	2.1 วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา 2.2 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง 2.3 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบัน และดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
3. การสร้างแผนการจัดการความเสี่ยง	3.1 วิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ 3.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง และ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
4. การสรุปผลและบูรณาการ	<p>4.1 ดำเนินการตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้าหรือความแล้วเสร็จของการดำเนินการตามแผน</p> <p>4.2 สรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน</p>

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. มีระบบ และกลไกในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย</p>	<p>1.1 มีการจัดทำระบบทางการเงิน โดยเริ่มจากการจัดทำแผนกลยุทธ์สถาบันเพื่อต้องการทราบว่าสถาบันมีทิศทางการพัฒนาไปในทิศทางใด มีการกำหนดภารกิจและจัดสรรงบประมาณภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน รวมทั้งจุดเน้นของสถาบัน มีการจัดทำแผนงบประมาณ (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) แผนการจัดหาเงินจากแหล่งเงินต่าง ๆ และแผนการใช้จ่ายเงินให้สอดคล้องกัน</p> <p>1.2 มีการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่ายเป็นไปอย่างเหมาะสม</p> <p>1.3 มีระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่เพียงพอ ทันสมัย ครบถ้วน สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน ได้ฐานข้อมูลทางการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องเรียนรู้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน</p>
<p>2. การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณ</p>	<p>2.1 มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้ หักค่าใช้จ่ายแล้วสถาบันมีงบประมาณเหลือ เพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของสถาบันในช่วงถัดไปและรายงานทางการเงิน เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้จ่ายเงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	<p>2.2 มีหน่วยตรวจสอบภายในของสถาบันที่มีหน้าที่ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานในสถาบันให้ถูกต้อง เป็นระบบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์กับหน่วยปฏิบัติ</p> <p>2.3 ผู้บริหารระดับสูง จะต้องติดตามผลการใช้จ่ายเงินจากรายงานทางการเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย ต้องติดตามตรวจสอบ และหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข</p>
<p>3. มีการรายงานทางการเงินให้ผู้บริหารและสภาสถาบัน</p>	<p>3.1 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของสถาบันและสภาสถาบัน</p> <p>3.2 ผู้บริหารนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปเป็นข้อมูลในการวางแผน และการตัดสินใจ</p> <p>3.3 สถาบันมีการนำข้อมูลทางการเงินไปวิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายต่างๆ และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน ตลอดจนความมั่นคงขององค์กร</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. นโยบายการบริหารทรัพยากร	1.1 กำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสถาบัน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. กลไกการบริหารทรัพยากร	2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน ศึกษาวิเคราะห์ผลที่ได้ และวางแผนกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
3. ระบบฐานข้อมูลทรัพยากร	3.1 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่สามารถใช้ร่วมกันได้ รวมทั้งฐานข้อมูลทรัพยากรภายนอกสถาบันที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถใช้ร่วมกันได้กับพันธกิจของสถาบัน
4. ระบบติดตามผล	4.1 มีการติดตามผลการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันตามนโยบายและแผนการใช้ทรัพยากรที่สถาบันกำหนด 4.2 รายงานผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบประกันคุณภาพ	<p>1.1 สถาบันอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับ การพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็น ระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง</p> <p>1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดย เริ่มจากการวางแผนการดำเนินการตามแผนการตรวจสอบ ประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจ บรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
2. กลไกการประกันคุณภาพ	<p>2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของ สถาบันต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการ ประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนโดยเกิดจากการมี ส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน</p> <p>2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบ ประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และ เกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม</p> <p>2.3 มีกลไกการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตรหรือสาขาวิชา ระดับคณะถึงระดับสถาบัน เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด</p> <p>2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน</p> <p>2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิด การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์คุณภาพ	<p>3.1 การกำหนดมาตรฐานที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ</p> <p>3.2 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมดและต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์</p> <p>3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ นั้น ๆ และที่สำคัญต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
4. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ	<p>4.1 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้องและสามารถใช้ร่วมกันได้ ทั้งระดับบุคคล หลักสูตร คณะและสถาบัน</p> <p>4.2 ระบบฐานข้อมูลข้างต้นเป็นระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลหลักของสถาบัน ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อการวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบ ประเมิน ตลอดจนถึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนา</p>
5. การจัดการความรู้ด้านการประกันคุณภาพ	<p>5.1 มีการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่คณาจารย์และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>5.2 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ</p> <p>5.3 จัดให้มีการเผยแพร่ นวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดประชุมสัมมนา จัดพิมพ์วารสาร เพื่อส่งเสริมและยกย่องเจ้าของนวัตกรรม</p> <p>5.4 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	<p>1.1 สถาบันมีระบบการประกันคุณภาพที่ครอบคลุมการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพให้แก่นักศึกษาทุกคน ทั้งเพื่อสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน และเพื่อส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>1.2 ระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมให้นักศึกษานำไปใช้กับกิจกรรมของนักศึกษาควรเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพ ของสถาบันและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษาซึ่งอาจเริ่มจาก 5 ส. PDCA เป็นต้น</p>
2. กลไกการดำเนินการ	<p>2.1 มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา เช่น มีคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบ มีงบประมาณที่ชัดเจน</p> <p>2.2 มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน</p> <p>2.3 นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษาครบทุกกิจกรรม</p> <p>2.4 นักศึกษามีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน</p>
3. การติดตามประเมินผล	<p>3.1 ติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาและที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน</p> <p>3.2 นำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p>

บทที่ 6

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและสถาบันที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ทั้งนี้ สถาบันต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)
2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาได้ประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้นจึงควรมีแนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพดังปรากฏในตารางที่ 5.1 ตารางดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- P = กิจกรรมข้อที่ 1 เริ่มกระบวนการตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน
- D = กิจกรรมข้อที่ 2 ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 – เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)
- C = กิจกรรมข้อที่ 3 – 8 ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับภาค คณะ สถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป (เนื่องจาก สมศ.กำหนดให้

มีการเก็บข้อมูลในรอบปีการศึกษา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา)

A = กิจกรรมข้อที่ 9 วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน ทีมหรือคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน เพราะต้องเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่เดือนมิถุนายน ที่ผ่านมา

สำหรับกิจกรรมข้อที่ 10 ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ของสถาบันในการปรับปรุงคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการนำข้อมูลมาปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติและมีความเป็นสากล

ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

1. การเตรียมการของสถาบันก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1.1 การเตรียมเอกสาร

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ทั้งนี้ รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ควรมีหัวข้อหลักดังนี้

1) คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)
2) ข้อมูลเบื้องต้นของสถาบัน ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา พันธกิจ โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน
2. องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
3. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา
4. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5. องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
6. องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4) สรุปผลการประเมินตนเองโดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

(รายละเอียดการจัดทำ SAR ปรากฏในภาคผนวกที่ 2)

ข. จัดการเตรียมเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารอ้างอิง ควรเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อหมายเลขและสาระที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2) หากเอกสารที่อ้างถึงเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารชุดใหญ่ให้ใช้วิธีใดวิธีหนึ่งในการระบุว่าเอกสารหรือข้อความที่กล่าวถึงอยู่ที่ใด เช่น ระบุหน้าที่อ้างอิง ทำแถบกระดาษสีแยกหน้ากระดาษหรือระบายสีเน้นข้อความ เป็นต้น

3) สำหรับเอกสารที่เป็นแผ่นปลิวหรือแผ่นพับ ควรจัดเย็บเป็นเล่มบางๆ ไว้ หรือใส่แฟ้มไว้กับการสูญหายหรือหลงอยู่กับเอกสารชุดอื่น

4) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์และการต่อเชื่อมเครือข่ายที่สมบูรณ์หากเอกสารอ้างอิงอยู่ในเว็บไซต์หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นๆ

5) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใด หน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้เร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว

1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรทุกระดับ ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร

2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยม จำเป็นต้องมีบุคลากร 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างถ่องแท้

2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้

3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใคร

5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมาก โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อความเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่น ๆ

5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใด เพิ่มเติม

ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นิสิตนักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมิน

ก. สถาบันอุดมศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสกอ. หรือสถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ ต้องไม่เป็นบุคลากรในภาควิชาที่รับการประเมิน

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้
- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน
- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้
- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

ข. จัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในและเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ถ้ามี) ให้คณะผู้ประเมินก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบัน คณะวิชาหรือหน่วยงานกับคณะผู้ประเมินให้คณะผู้ประเมินทราบ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะผู้ประเมิน เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพภายใน อาทิ การจัดการเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่คณะผู้ประเมินต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

2. การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

- 1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับได้ร่วมรับฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
- 2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือตอบคำถามหรือรับการสัมภาษณ์จากคณะผู้ประเมิน
- 3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะผู้ประเมินต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายในตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 4) ในกรณีที่คณะผู้ประเมินทำงานต่อหลังเวลาราชการควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก

5) บุคลากรทั้งหมดควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลย้อนกลับจากคณะผู้ประเมินเมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยมตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

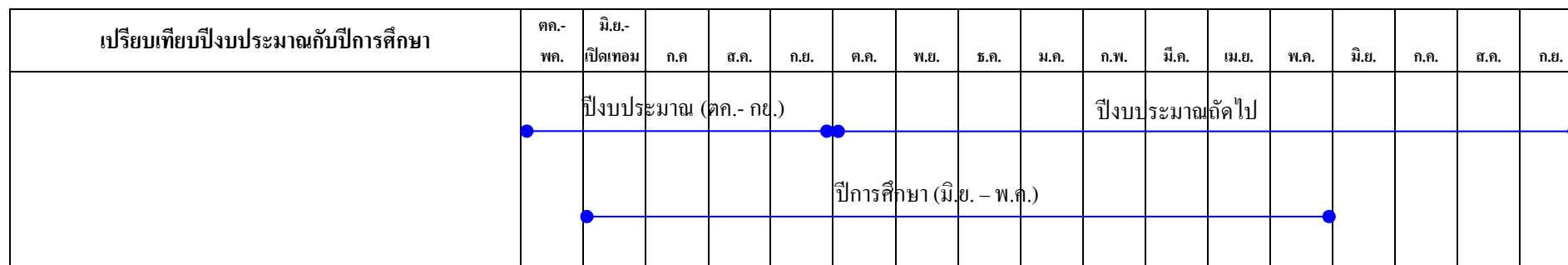
3. การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

1) ผู้บริหารภาควิชาคณะวิชาหรือสถาบัน และผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบันชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้นและตระหนักว่าทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

3) ภาควิชา คณะวิชาและสถาบันอาจพิจารณาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ประเมินเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อไป

ตารางที่ 6.1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา

กิจกรรมดำเนินการ	มิ.ย.-เปิดเทอม	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
1. สถาบันประกาศตัวบ่งชี้ ปีการศึกษาใหม่และแจกคู่มือการจัดทำ SAR (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้, วิธีการและตารางประเมินคุณภาพภายในประจำปี)																	
2. สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ (มีทีมงานให้คำปรึกษากับบุคลากร / หน่วยงาน / ภาควิชาในการเก็บข้อมูลพร้อมทั้งพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการตามความเหมาะสม)																	
3. ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับภาควิชาและหน่วยงานเทียบเท่า																	

กิจกรรมดำเนินการ	มิ.ย.-เปิดทอม	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
4. ประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า												●	●			
5. คณณำผลการประเมินระดับภาควิชาหรือ หน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR และเตรียมการ ประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับคณะและ หน่วยงานเทียบเท่า													●	●		
6. ประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า													●	●		
7. สถาบันนำผลการประเมินระดับคณะหรือ หน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR และเตรียมการ ประเมินระดับสถาบันและแต่งตั้งกรรมการประเมิน ระดับสถาบัน													●	●		
8. ประเมินระดับสถาบัน														●	●	

กิจกรรมดำเนินการ	มิ.ย.-เปิดเทอม	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
<p>9. สถาบันวางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินทีมหรือคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษานำข้อเสนอแนะ และผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้ (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบและตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน)</p>																
<p>10. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน (ประกอบด้วย SAR ระดับสถาบัน และผลการประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด (ภายใน 120 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา)</p>																

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กรรมการวิชาการ หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่าง ๆ กรรมการการระดมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำระดับชาติ/นานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่างๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศที่ได้รับเลือก หรือได้รับมอบหมายให้ร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเพื่อพัฒนางานวิชาการหรือวิชาชีพภายนอกสถาบันในระดับชาติหรือนานาชาติ

กระบวนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยกระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการการศึกษาไทยหลายรูปแบบ ดังนี้

1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)

เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ และเลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหามากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง เป็นการส่งเสริมการทำงานเป็น กลุ่มและพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งวิธีการนี้จะทำได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะผู้เรียนมีระดับความสามารถทางการคิดและการดำเนินการด้วยตนเองได้ดี

เงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจข้อมูลใหม่ได้ การจัดสถานการณ์ที่เหมือนจริง ส่งเสริมการแสดงออกและการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้ออกาสผู้เรียนได้ไตร่ตรองข้อมูลอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนตอบคำถาม จดบันทึกสอนเพื่อน สรุปลง วิพากษ์วิจารณ์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ได้ดี

2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีความหลากหลายวิธี เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนในกลุ่มใหญ่สามารถตอบสนองผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ด้วย อาทิ

2.1 เทคนิคการใช้ Concept Mapping ที่มีหลักการใช้ตรวจสอบความคิดของผู้เรียนว่าคิดอะไร เข้าใจสิ่งที่เรียนอย่างไรแล้วแสดงออกมาเป็นกราฟฟิก

2.2 เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันกำหนด เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการเรียนว่าจะเรียนอะไร อย่างไร เวลาใด ใช้เกณฑ์อะไรประเมิน

2.3 เทคนิค Know –Want-Learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผสมผสานกับการใช้ Mapping ความรู้เดิม เทคนิคการรายงานหน้าชั้นที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมา นำเสนอหน้าชั้นซึ่งอาจมีกิจกรรมทดสอบผู้ฟังด้วย

2.4 เทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์

3) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism)

การเรียนรู้แบบนี้มีพื้นฐานเชื่อว่า “ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิตที่ได้รับเพื่อค้นหาความจริง” โดยมีรากฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งนักทฤษฎีสรรคณิยมได้ประยุกต์ทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาดังกล่าวในรูปแบบและมุมมองใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

3.1 กลุ่มที่เน้นกระบวนการรู้คิดในตัวบุคคล (Radical Constructivism or Personal Constructivism or Cognitive Oriented Constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนรู้วิธีเรียนและรู้วิธี คิด เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3.2 กลุ่มที่เน้นการสร้างความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Constructivism or Socially Oriented Constructivist Theories) เป็นกลุ่มที่เห็นว่า ความรู้ คือ ผลผลิต ทางสังคม โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นสองประการ คือ 1) ความรู้ต้องสัมพันธ์กับชุมชน 2) ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคมและประวัติศาสตร์มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

4) การเรียนรู้จากการสอนแบบเอส ไอ พี

การสอนแบบเอส ไอ พี เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อฝึกทักษะทางการสอนให้กับ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถเกี่ยวกับทักษะการสอน โดยผลที่เกิดกับผู้เรียนมีผลทางตรง คือ การมีทักษะการสอน การมีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับทักษะทางการสอนและผลทางอ้อม คือ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง ความร่วมมือใน การเรียนรู้ และความพึงพอใจในการเรียนรู้

วิธีการที่ใช้ในการสอน คือ การทดลองฝึกปฏิบัติจริงอย่างเข้มข้น ต่อเนื่อง และเป็นระบบ โดยการสอนแบบจุลภาค มีที่ให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในการฝึกทดลองตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการฝึก ขั้นตอนการสอน คือ ขั้นความรู้ความเข้าใจ ขั้นสำรวจ วิเคราะห์และออกแบบการฝึกทักษะ ขั้นฝึก

ทักษะ ชั้นประเมินผล โครงสร้างทางสังคมของรูปแบบการสอนอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ ในขณะที่ผู้เรียนฝึกทดลองทักษะการสนทนนั้น ผู้สอนต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนอย่างใกล้ชิด สิ่งที่จะทำให้การฝึกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ ความพร้อมของระบบสนับสนุน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการสอน ห้องสื่อเอกสารหลักสูตรและการสอน และเครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสืบค้น (Inquiry Instruction) การเรียนแบบค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ซึ่งการเรียนการสอนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนี้ใช้ในการเรียนรู้ทั้งที่เป็นรายบุคคล และ กระบวนการกลุ่ม

6) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยสถาบันการศึกษามักร่วมมือกับแหล่งงานในชุมชน รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการประเมิน

7) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)

การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยถือได้ว่าเป็นหัวใจของบัณฑิตศึกษา เพราะเป็นการเรียนที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยตรง เป็นการพัฒนาระบวนการแสวงหาความรู้ และการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ การสอนโดยใช้วิธีวิจัยเป็นวิธีสอน การสอนโดยผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์หรือเป็นผู้ช่วยโครงการวิจัยของอาจารย์ การสอนโดยผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์และของนักวิจัยชั้นนำในศาสตร์ที่ศึกษา และการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน

8) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-Based Approach)

การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ความคิดด้วยตนเองด้วยการรวบรวม ทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากการศึกษาด้วยตนเองเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา เพราะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ มีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสตร์ที่ศึกษามาในระดับหนึ่งแล้ว

วิธีการเรียนรู้เริ่มจากการทำความเข้าใจกับผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตาม แนวนี้ จากนั้นทำความเข้าใจในเนื้อหาและประเด็นหลัก ๆ ของรายวิชา มอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิดตามประเด็นที่กำหนด แล้วให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดในประเด็นต่าง ๆ

แยกทีละประเด็น โดยให้ผู้เรียนเขียนประเด็นเหล่านั้นเป็นผลงานในลักษณะที่เป็นแนวคิดของตนเอง ที่ผ่านการกลั่นกรอง วิเคราะห์เจาะลึกจนตกผลึกทางความคิดเป็นของตนเอง จากนั้นจึงนำเสนอให้กลุ่มเพื่อนได้ช่วยวิเคราะห์ วิเคราะห์อีกครั้ง

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนใน ด้าน วิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึง การบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการแบบให้เปล่า

โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้นหรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้าน การเกษตร ฯลฯ

ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม
- 2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางการศึกษา
- 3) การจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่

เกี่ยวข้อง

- 7) บริการศึกษา วิจัย สํารวจ การวางแผน การจัดการ
- 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- 9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- 10) บริการอื่นๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

โครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง

1. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการ

ดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้น วัฒนธรรมไทย หรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือ วิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหาร พื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่าง ๆ หรือ การรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุด พื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2. โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่าง ๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้อาณัติใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อและค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติ ศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

4. โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทยหรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรมจริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

5. โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทยและพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรงหรือการให้บริการแสดงแก่หน่วยงานต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงาน อันจัดขึ้นเพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่น ๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจ วัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่าง ๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่น ๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่าง ๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูล ตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานประดิษฐ์คิดค้นหรืองานสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมและจิตรกรรม หรือผลงานแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี อันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ หรืองานที่ได้รับสิทธิบัตรเป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงานหรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น

การนำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติ หมายถึง การนำไปใช้ประโยชน์นอกสถาบันโดยหน่วยงานราชการ ระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้ง ภาครัฐและเอกชน เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย

การนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติ ไม่ว่าจะผลงานจะเกิดขึ้นในปีใดก็ตาม หากนำมาใช้ ประโยชน์ในปีนั้น สามารถนำมานับได้ แต่การนับจะไม่ซ้ำ

ระดับชาติ หมายถึง ระดับหน่วยงานราชการ ที่เป็นระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียน เรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา(18 หน่วยกิตต่อ ภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 39 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (13 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 27 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (9 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณ ระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชา ตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการ เพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{SCH} &= \sum n_i c_i \\ \text{เมื่อ } n_i &= \text{จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ } i \\ c_i &= \text{จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ } i \end{aligned}$$

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการ พิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการหรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้การสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่วิจัยและนักวิจัย หรือเป็นพนักงานหรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษาที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน โดยมีภาระหน้าที่ในการวิจัย ในกรณีที่นักวิจัยมีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน

ระบบและกลไก หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยบุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ มาตรการ แนวปฏิบัติ และปัจจัยต่าง ๆ เป็นกลไกให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะในรูปแบบของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินการ

รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ หมายถึง รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของรัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือเป็นองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับประเภทของรางวัลที่มอบที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล หมายถึง วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- 10) Wilsom = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>

วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล หมายถึง วารสารที่คณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร โดยต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกลั่นกรองต้นฉบับก่อนตีพิมพ์ (Peer Review) นอกจากนี้วารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่าง ๆ จากสถาบันต่าง ๆ และคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร โดยจะต้องมาจากสถาบันอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 และต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกลั่นกรองต้นฉบับก่อนตีพิมพ์ (Peer Review)

หลักธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรมะ + อภิบาล หมายความว่าหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับทั้งผู้ออกกฎและผู้ปฏิบัติตาม ตลอดจนทุกคนในสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม
2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบ ตลอดจนมีความชอบธรรมในการใช้อำนาจ
3. หลักความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก เปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว ไม่บิดเบือน หรือปิดบังบางส่วน
4. หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เราทำ ทั้งร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขและร่วมรับผิดชอบ
5. หลักความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ นอกจากจะต้องมีความรับผิดชอบต่อแล้ว ยังต้องสร้างกระบวนการให้หน่วยงานต่าง ๆ มาตรวจสอบได้ว่าการดำเนินงานของเราโปร่งใสจริง
6. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มเงิน คุ้มเวลา คุ้มแรงงาน

องค์การนักศึกษา หมายถึง องค์การและ/หรือสภาและ/หรือสโมสรและ/หรือชมรมของนักศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบและภายใต้การดูแลของสถาบันเพื่อดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน ในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน รวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา

ภาคผนวก 2

แนวทางการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

แนวทางการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

ความหมายของรายงาน

รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน หมายถึง รายงานการประเมินตนเองที่สถาบันอุดมศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1. เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่ว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก”
2. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทราบสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงานของตนเอง ทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง สำหรับเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานในปีต่อไป
3. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

รูปแบบรายงาน

รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ประกอบด้วย

- 1) คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)
- 2) ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

- 3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
2. องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
3. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา
4. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5. องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
6. องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4) สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา โดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงแผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

การเขียนรายงาน

ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของสถาบันการศึกษา โดยมีสาระประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน จุดเน้น (วิจัย หรือพัฒนาสังคม หรือ พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม หรือเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต) โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา ตลอดจนเป้าหมายที่สำคัญในปีปัจจุบัน ลักษณะการเขียนแบบบรรยาย สำหรับผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและเป้าหมายปีปัจจุบัน ควรสรุปเป็นตารางเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน

ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนที่เขียนถึงการดำเนินงานจริงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมีรูปแบบการนำเสนอตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่เพิ่มเติมของสถาบัน ทั้งนี้ควรเขียนให้สั้น กระชับ โดยยึดการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ประกอบ

ลักษณะการเขียนรายงาน เป็นการบรรยาย สั้นกระชับ และการประเมินประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ชี้ให้เห็นถึงการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษา ประกอบด้วยสิ่งที่ต้องรายงานต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้
2. การประเมินผลตามเกณฑ์
3. การประเมินผลเทียบกับเป้าหมายในตัวบ่งชี้ นั้น ๆ

4. จุดแข็ง จุดอ่อนและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงในแต่ละตัวบ่งชี้

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา เป็นสรุปผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบและมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมถึงวิธีการเสริมจุดแข็ง การปรับปรุงแก้ไขหรือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น การเขียนรายงานในบทนี้จะเป็นการสังเคราะห์และการประเมินเพื่อรายงานสรุปผลสำเร็จของการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพ และตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนแผนและเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต รายงานบทนี้ประกอบด้วย

1. รายงานตัวเลขในตารางที่ ส 1 และ ส 2 ซึ่งเป็นผลการประเมินเฉพาะตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ สถาบันอาจเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ย่อยของสถาบันลงในตารางดังกล่าว เช่น ตัวบ่งชี้ 2.1 ของ สกอ.อาจมีตัวบ่งชี้ 2.1.1, 2.1.2 และ 2.1.3 แทรกลงไป เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ขอให้แยกคะแนนการประเมินเป็นสองช่องคือ ตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ ของสกอ. และตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ของสถาบัน

2. สรุปผลการประเมินรวมทั้งจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาในภาพรวมของสถาบัน แยกตามแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษาและแนวทางการปรับปรุงพัฒนา

3. เป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต

4. แผนการพัฒนาสถานศึกษาในอนาคตให้สอดคล้องกับเป้าหมาย

ตารางที่ ๑. ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน เน้นวิจัย เน้นพัฒนาลังคม
 เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม เน้นเฉพาะผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
องค์ประกอบที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 1			
องค์ประกอบที่ 2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 2			
องค์ประกอบที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 3			

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
องค์ประกอบที่ 4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 4			
องค์ประกอบที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ตัวบ่งชี้ที่ 5.5			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 5			
องค์ประกอบที่ 6 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 6			
องค์ประกอบที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8			

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 7			
องค์ประกอบที่ 8			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 8			
องค์ประกอบที่ 9			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 9			
เฉลี่ยคะแนนรวม ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกองค์ประกอบ			

ตารางที่ ๒. ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน เน้นวิจัย เน้นพัฒนาสังคม
 เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม เน้นเฉพาะผลิตบัณฑิต

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 1			
มาตรฐานที่ 2 ก ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ก			

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
มาตรฐานที่ 2 ข			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ข			
มาตรฐานที่ 3			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 3			
เฉลี่ยคะแนนรวม ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกมาตรฐาน			

ตารางที่ 3. ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ เฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน เน้นวิจัย เน้นพัฒนาสังคม
 เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม เน้นเฉพาะผลิตบัณฑิต

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
1. ด้านนักศึกษาและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 9.2			
เฉลี่ยคะแนน ด้านนักศึกษาและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			
2. ด้านกระบวนการ ภายใน ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2			

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนน ด้านกระบวนการภายใน			
3. ด้านการเงิน ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 8.2			
เฉลี่ยคะแนน ด้านการเงิน			
4. ด้านบุคลากร การ เรียนรู้ และนวัตกรรม ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4			

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7			
เฉลี่ยคะแนน ด้านบุคลากร การ เรียนรู้ และนวัตกรรม			

หมายเหตุ : ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงานให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ภาคผนวก ประกอบด้วยเอกสารเพิ่มเติมที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง และเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ คุณภาพ โดยจัดไว้ในส่วนสุดท้ายของรายงาน เช่น

1. รายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในของสถาบัน
2. รายการเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ
3. สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกที่ผ่านมา
4. เอกสารเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น แบบสำรวจเรื่องบัณฑิต แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ
5. ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา (Common Data Set) ดังนี้

นิยามศัพท์ข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ) หมายถึง รายได้ที่สถาบันได้รับไม่ว่าจะเป็นจากงบประมาณแผ่นดิน และหรือรายได้ที่เป็นเงินนอกงบประมาณ

รายได้จากงบประมาณแผ่นดิน หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากรัฐบาลตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

รายได้ที่เป็นเงินนอกงบประมาณ หมายถึง

1. เงินกู้ เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ (เงินที่รัฐบาลและหรือองค์กรสถาบันระหว่างประเทศ มอบให้ส่วนราชการ เพื่อดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ)
2. เงินรายได้ของส่วนราชการ (เงินที่ส่วนราชการได้รับโดยไม่ต้องนำส่งคลังตามมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ) เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมและหรือค่าบำรุงที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นที่เกิดจากโครงการปกติและโครงการพิเศษ
3. เงินและทรัพย์สินช่วยราชการ หมายถึง เงินหรือทรัพย์สินที่บุคคล บริษัท ห้างร้านหรือสถาบัน บริจาคช่วยเหลือแก่ส่วนราชการตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ

สำหรับสถาบันเอกชน รายรับทั้งหมดของสถาบัน หมายถึง รายได้ที่สถาบันได้รับการดำเนินงานของสถาบัน รวมทั้งเงินบริจาค

รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง รายได้ที่หน่วยงานได้รับจากการให้บริการวิชาการ วิชาชีพ เช่น ค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม ค่าธรรมเนียมในการให้บริการต่าง ๆ เช่น ค่าเช่าห้องประชุม ค่าตอบแทนที่ปรึกษา ค่าตอบแทนในการให้บริการต่าง ๆ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับการดำเนินงานของสถาบันจากทุกแหล่งรายรับ ประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายบุคลากร ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทนพนักงาน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ได้แก่ ค่าตอบแทนลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายบุคลากร ค่าใช้สอย วัสดุ สาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายจากงบอุดหนุน ให้แสดงค่าใช้จ่ายในรูปของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายจริง

ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน (ปีงบประมาณ) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับใช้จ่ายเป็นค่าครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน จากทุกแหล่งรายรับให้แสดงค่าใช้จ่ายในรูปแบบของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่ายและค่าใช้จ่ายจริง

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปแบบของตัวเงิน (In Cash) ที่สถาบันใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ และมูลค่าที่คำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าใช้สถานที่ อุปกรณ์ (In Kind) ที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับใช้จ่าย ให้แสดงค่าใช้จ่ายในรูปแบบของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่ายและค่าใช้จ่ายจริงของโครงการที่จัดบริการทั้งที่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปแบบของตัวเงิน (In Cash) ที่สถาบันใช้ในอนุรักษ์ พัฒนา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และมูลค่าที่คำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการดำเนินกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าใช้สถานที่ อุปกรณ์ (In Kind) ที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับใช้จ่าย ให้แสดงค่าใช้จ่ายในรูปแบบของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่ายและค่าใช้จ่ายจริง

ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ค่าใช้จ่ายในการอบรม สัมมนา ดูงาน นำเสนอบทความในที่ประชุมทางวิชาการในต่างประเทศ

ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ (ปีงบประมาณ) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้เพื่อพัฒนาระบบห้องสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ และหรือศูนย์สารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนทั้งหมด นับรวมทั้งงบดำเนินการและค่าเสื่อมราคาจากงบลงทุน

งบดำเนินการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในการจัดซื้อหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย ค่าใช้บริการ Internet Service Provider (ISP) ค่าเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์ ค่าใช้บริการฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงห้องสมุด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ค่าจ้างบุคลากร ค่าตอบแทนใช้สอย วัสดุ สาธารณูปโภค

งบลงทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ ชุดคำสั่งงานประยุกต์คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย

เงินเหลือจ่ายสุทธิ หมายถึง ผลต่างระหว่างงบประมาณและค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้น นับรวมทั้งงบดำเนินการและงบลงทุน เป็นการเปรียบเทียบในระหว่างงบประมาณที่กำหนดไว้ในการดำเนินงานตามกิจการของสถาบันกับค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละรายการเพื่อวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานงบประมาณและการบริหารงบประมาณ

สินทรัพย์ถาวร หมายถึง สินทรัพย์ของสถาบันในฐานะนิติบุคคล ประกอบไปด้วย ครุภัณฑ์ อาคาร ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง

ภาคผนวก 3

**ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ (ก.พ.ร.)**

**ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)**

- หมายถึง ตัวบ่งชี้ตัวเดียวกันและเกณฑ์เดียวกัน
- หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่คล้ายกันสามารถใช้ข้อมูลของสถาบันประเมินได้ทั้งตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ สมศ.
- หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่สามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานร่วมกัน (แต่รอบปีที่ใช้อาจต่างกันในกรณีของ ก.พ.ร.)

ตัวบ่งชี้ของ สมศ.	ตัวบ่งชี้ของ สกอ.	ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร. (ปีงบประมาณ 2550)
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	ตัวชี้วัดที่ 3
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	ตัวชี้วัดที่ 4.1.2 ตัวชี้วัดที่ 4.1.5 ตัวชี้วัดที่ 22
ตัวบ่งชี้ที่ 6.6 ตัวบ่งชี้ที่ 6.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	ตัวชี้วัดที่ 23
	ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ตัวชี้วัดที่ 16
ตัวบ่งชี้ที่ 6.4	ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	ตัวชี้วัดที่ 8
	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	

ตัวบ่งชี้ของ สมศ.

ตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร.
(ปีงบประมาณ 2550)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 _____
 ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 _____
 ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 _____
 ตัวบ่งชี้ที่ 1.5
 ตัวบ่งชี้ที่ 1.6

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12

ตัวชี้วัดที่ 4.1.1
 ตัวชี้วัดที่ 4.1.3
 ตัวชี้วัดที่ 4.1.4

ตัวบ่งชี้ที่ 6.8

ตัวบ่งชี้ที่ 2.13
 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1
 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2
 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1
 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2

ตัวชี้วัดที่ 4.4.2

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3

ตัวชี้วัดที่ 4.2.2
 ตัวชี้วัดที่ 4.2.3

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1
 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4

ตัวชี้วัดที่ 4.2.1
 ตัวชี้วัดที่ 4.2.5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 _____
 ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 _____
 ตัวบ่งชี้ที่ 3.7

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5
 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1

ตัวชี้วัดที่ 4.2.4
 ตัวชี้วัดที่ 4.3.5

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 _____
 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2
 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3
 ตัวบ่งชี้ที่ 5.4

ตัวชี้วัดที่ 4.3.3
 ตัวชี้วัดที่ 4.3.1
 ตัวชี้วัดที่ 6

ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5

ตัวชี้วัดที่ 4.3.4

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1

ตัวชี้วัดที่ 4.4.1

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2

ตัวชี้วัดที่ 4.4.4

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1

ตัวชี้วัดที่ 4.4.5

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2

ตัวชี้วัดที่ 13

ตัวบ่งชี้ของ สมศ.

ตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร.

(ปีงบประมาณ 2550)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 5.9>

ตัวบ่งชี้ที่ 5.11 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9

ตัวชี้วัดที่ 20

ตัวชี้วัดที่ 15

ตัวชี้วัดที่ 17, 18

ตัวชี้วัดที่ 14

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4>

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 5.7 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 5.8 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 5.10 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 6.9 >.....

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1>

>.....

ตัวชี้วัดที่ 4.4.3

ตัวชี้วัดที่ 19

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 _____

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3

ตัวชี้วัดที่ 7

ภาคผนวก 4

แบบรายงานผลการประเมิน

แบบรายงานผลการประเมิน

1. รายงานคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (พร้อมลายเซ็น)
2. บทนำ
 - สรุปข้อมูลพื้นฐานของสถาบัน (จุดเน้น, สัณฐาน โดยย่อ)
3. วิธีประเมิน
 - 3.1 การวางแผนและการประเมิน
 - การเตรียมการและการวางแผนก่อนตรวจเยี่ยม
 - การดำเนินการระหว่างตรวจเยี่ยม (ศึกษาเอกสาร/เยี่ยมชมสภาพจริง/สัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
 - การดำเนินการหลังตรวจเยี่ยม
 - 3.2 วิธีการตรวจสอบความถูกต้องน่าเชื่อถือของข้อมูล
4. ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ (รายงานตามตารางที่ ป.1)
5. ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการอุดมศึกษาและมุมมองด้านการบริหารจัดการ
 - 5.1 สรุปผลการประเมิน (รายงานตามตารางที่ ป.2 ตารางที่ ป.3 และตารางที่ ป.4)
 - 5.2 จุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะของแต่ละองค์ประกอบและมาตรฐาน (ระบุจุดเด่น วิธีปฏิบัติ และผลการดำเนินงานที่เป็นแบบอย่างที่ดี หรือ นวัตกรรมที่สร้างขึ้น ตลอดจนเงื่อนไขของความสำเร็จ ระบุจุดที่ควรพัฒนาพร้อมทั้งสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะ)
6. ภาคผนวก
 - ตารางการตรวจเยี่ยม
 - บันทึกภาคสนาม

ภาคผนวก 5
คำอธิบายเพิ่มเติม

คำชี้แจงทั่วไป

- คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าในคู่มือกำหนดไว้ดังนี้
 - ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
 - เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้
 - ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. มีการปรับแก้ไข โดยประธานคณะกรรมการประเมินอาจเป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ต้องมีผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันอย่างน้อย 1 คน ร่วมในคณะกรรมการฯ นอกจากนี้ยังอนุโลมให้คุณสมบัติของประธาน และหรือ กรรมการผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ ซึ่งจะให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะ ไม่จำเป็นต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้ก็ได้ แต่ควรมีการชี้แจงหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินคุณภาพให้ทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน
- เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ มีความหมายดังนี้
 - คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดบางส่วนและต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น หรือผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น
 - คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระดับที่ยอมรับได้และใกล้เคียงกับมาตรฐาน หรือมีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน
 - คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หรือมีผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐานในกรณีที่ยังไม่มีการดำเนินการ หรือไม่มีผลการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานไม่ถึงเกณฑ์การประเมินคะแนน 1 ให้ถือว่าได้คะแนน 0
- กรณีที่สถาบันการศึกษา เลือกกำหนดตนเองอยู่ในกลุ่มสถาบันการศึกษาประเภทใด ไม่ว่าจะเป็ นสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต จะต้องประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ทุกตัวของสถาบันประเภทนั้น หากตัวบ่งชี้ใดที่ยังไม่มีข้อมูลหรือไม่มีผลดำเนินการ ให้มีการประเมินเป็น 0

4. ตัวบ่งชี้ที่มีเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับ ต้องมีการดำเนินการเรียงตามลำดับไม่ว่าเป็นเกณฑ์การประเมินคะแนน 1 หรือ 2 หรือ 3 ทั้งนี้หากมีการดำเนินการบางข้อและไม่ได้เรียงตามลำดับ จะไม่ได้คะแนนการประเมินตามที่กำหนด

5 การเก็บข้อมูลในตัวบ่งชี้ที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน ให้ใช้ พ.ศ. ที่ตรงกันกับปีการศึกษาที่ประเมิน เช่น เก็บข้อมูลเพื่อประเมินปีการศึกษา 2551 จะต้องเก็บข้อมูลในปีงบประมาณ 2551 ด้วยเช่นกัน และกรณีที่ใช้ปีปฏิทินจะเป็นปี พ.ศ. 2551 ด้วย

6. อาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาการทำงานดังนี้

9 - 12 เดือน คิดเป็น 1 คน

6 เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน

น้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

7. การนับจำนวนนักศึกษา ในทุกตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องให้นับรวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ

8. การนับจำนวนนักศึกษาในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องให้นับเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาที่เทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ในการนับให้นับ FTES รวมทั้งปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา โดยเทียบบัณฑิตศึกษาเป็น FTES ระดับปริญญาตรี

9. การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย

1) ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 และ 5.3 นับจำนวนอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง

2) ตัวบ่งชี้ที่ 2.5, 2.6 และ 5.2 นับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)

3) ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 และ 4.4 นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง

4) ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)

10. สำหรับการคำนวณให้นำหลักการปิดเศษมาใช้ดังนี้

หากผลปฏิบัติงานไม่เป็นเลขจำนวนเต็มให้แสดงผล โดยใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง (ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ให้ใช้เลขทศนิยม 3 ตำแหน่ง) และถ้าผลการปฏิบัติงานมีทศนิยมมากกว่า 2 ตำแหน่ง (หรือมากกว่า 3 ตำแหน่ง ในกรณีตัวบ่งชี้ที่ 2.12) ให้ใช้หลักการปิดเศษตามหลักสากล โดยให้ปัดขึ้น

ตัวอย่างเช่น

69.99	แสดงผลเป็น	69.99
69.9945	ปัดเศษและแสดงผลเป็น	69.99
69.9956	ปัดเศษและแสดงผลเป็น	70.00

รายการ	หน่วย	ข้อมูล อ้างอิง สำหรับ PI	กลุ่มสาขาที่													ภาพรวม ของ คณะ	
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
องค์ประกอบที่ 9 <ul style="list-style-type: none"> ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษายกยในตามเกณฑ์ 5 ระดับของ สกอ. 	(ระดับของ สกอ.)	สกอ. 9.3															

- หมายเหตุ :
- กลุ่มสาขาที่ 1 หมายถึง หลักสูตรภาษาไทย
 - กลุ่มสาขาที่ 2 หมายถึง หลักสูตรภาษาอังกฤษ
 - กลุ่มสาขาที่ 3 หมายถึง หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ
 - กลุ่มสาขาที่ 4 หมายถึง หลักสูตรจิตวิทยา
 - กลุ่มสาขาที่ 5 หมายถึง หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
 - กลุ่มสาขาที่ 6 หมายถึง หลักสูตรนิติศาสตร์
 - กลุ่มสาขาที่ 7 หมายถึง หลักสูตรรัฐศาสตร์
 - กลุ่มสาขาที่ 8 หมายถึง หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
 - กลุ่มสาขาที่ 9 หมายถึง หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์
 - กลุ่มสาขาที่ 10 หมายถึง หลักสูตรออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์
 - กลุ่มสาขาที่ 11 หมายถึง หลักสูตรคหกรรมศาสตร์
 - กลุ่มสาขาที่ 12 หมายถึง หลักสูตรออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ
 - กลุ่มสาขาที่ 13 หมายถึง กลุ่มวิชา/รายวิชาศึกษาทั่วไป

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		บรรลุเป้าหมาย <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;"> ✓ = บรรลุ X = ไม่บรรลุ </div>	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)			
		ตัวหาร				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8						

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		บรรลุเป้าหมาย <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;"> ✓ = บรรลุ X = ไม่บรรลุ </div>	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12						
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13						
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3						
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4						

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		บรรลุเป้าหมาย <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;"> ✓ = บรรลุ X = ไม่บรรลุ </div>	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)			
		ตัวหาร				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3						
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4						
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5						
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9						

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		บรรลุเป้าหมาย <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;"> ✓ = บรรลุ X = ไม่บรรลุ </div>	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)			
		ตัวหาร				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1						
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2						
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3						

หมายเหตุ : ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงานให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน ≤ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51–2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01–2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51-3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตารางที่ ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					≤ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51–2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01–2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51-3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 2 ก มาตรฐานที่ 2 ข						
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตารางที่ ป.4 ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					≤ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51– 2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01– 2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51- 3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	
ด้านนักศึกษาและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
ด้านกระบวนการภายใน						
ด้านการเงิน						
ด้านบุคลากร การเรียนรู้ และนวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมุมมอง						
ผลการประเมิน						

คำอธิบายเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
<p>1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนา กลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ</p>	-	-	<p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 2 และเกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 3</p> <p>กลยุทธ์ หมายถึง แผนกลยุทธ์ซึ่งเป็นแผนระยะยาว โดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน จากแผนกลยุทธ์นำมาจัดทำแผนดำเนินการหรือแผนปฏิบัติการหรือแผนประจำปี ซึ่งเป็นแผนการทำงานเป็นเวลา 1 ปี ในแผน 1 ปีนี้จะมีรายละเอียดโครงการ กิจกรรม ผู้รับผิดชอบ งบประมาณ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรม และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ที่กำหนดว่าจะต้องทำให้ได้ การบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ดังกล่าวนี้จะนำไปคำนวณตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 4 ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา มี 4 ภารกิจ ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 6 “อย่างสม่ำเสมอ” หมายถึง มีการดำเนินการในช่วงเวลาที่ควรดำเนินการทุกครั้ง คือมีการวิเคราะห์แผนการดำเนินงานกับแผนกลยุทธ์ทุกปี เนื่องจากแผนการดำเนินงานเป็นแผนที่จัดทำเป็นรายปี ส่วนการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับแผนของชาติ และสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ดำเนินการเมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนของชาติ หรือเมื่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 7 “อย่างต่อเนื่อง” หมายถึง มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์ในเกณฑ์มาตรฐานระดับ 5 และระดับ 6 มาปรับปรุงแผนการดำเนินงานทุกปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2550</p>

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด	-	ปีงบประมาณ	<p>ตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด หมายถึง ตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดโดยสถาบัน ตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานระดับ 3 ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1 (ทั้งนี้ อาจซ้ำหรือไม่ซ้ำกับตัวบ่งชี้ ของ สกอ. สมศ. หรือ กพร. ก็ได้)</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ในปีงบประมาณ 2551 หน่วยงานมีกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ 48 กิจกรรม มีตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนทั้งหมด 62 ตัวบ่งชี้ เมื่อสิ้นปีการศึกษา หน่วยงานสามารถดำเนินกิจกรรมตามแผนได้ 42 กิจกรรม มีตัวบ่งชี้ที่ปฏิบัติได้สูงกว่าเป้าหมาย 30 ตัวบ่งชี้ เป็นไปตามเป้าหมาย 13 ตัวบ่งชี้ ต่ำกว่าเป้าหมาย 10 ตัวบ่งชี้ และเป็นตัวบ่งชี้ในกิจกรรมที่ไม่ได้ดำเนินการ 9 ตัวบ่งชี้</p> <p>ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนดเป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนตัวบ่งชี้ที่ปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมาย = 30 + 13 = 43 ตัวบ่งชี้ <p>ตัวหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของกิจกรรมตามแผนงาน = 62 ตัวบ่งชี้ <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่ปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปี}} \times 100$ <p>ดังนั้น ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด</p> $= \frac{43}{62} \times 100 = 69.35\%$

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	-	ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2)	<p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 6</p> <p>หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน หมายถึง หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ของ สกอ.</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 7</p> <p>การนับหลักสูตรปริญญาโท แผน ก. ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน (ทั้งนี้ การนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว)</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>จากการอ่านรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่า ในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เปิดสอนทุกระดับทั้งหมด 200 หลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญา 2 หลักสูตร ระดับปริญญาตรี 118 หลักสูตร ระดับปริญญาโท (แผน ก) 20 หลักสูตร (ใน 20 หลักสูตร มี 1 หลักสูตร ที่ไม่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีที่ผ่านมา) ระดับปริญญาโทที่ระบุทั้งแผน ก และแผน ข จำนวน 40 หลักสูตร (ใน 40 หลักสูตรมีนักศึกษาเลือกทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก) 31 หลักสูตร ระดับปริญญาโท (แผน ข) 10 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก 10 หลักสูตร</p> <p>ดังนั้น ร้อยละของจำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนเทียบกับจำนวนหลักสูตรทั้งหมดเป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>- หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก) และปริญญาเอก) = $(20-1) + (31) + 10 = 60$ หลักสูตร</p>

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>ตัวหาร หลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด = 200 หลักสูตร</p> <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย} \text{ (ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก) และปริญญาเอก)}}{\text{หลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด}} \times 100$ <p>ดังนั้น ร้อยละของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย</p> $= \frac{60}{200} \times 100 = 30\%$
2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		ปีการศึกษา	<p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 5 มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร หมายถึง มีวิธีการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาและการสอนของอาจารย์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในรายวิชานั้น โดยมีการวิเคราะห์พัฒนาการผู้เรียนประกอบ</p>
2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ	จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง	ปีการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในกลุ่มสาขาวิชาให้ใช้ตามที่กำหนดในตารางหน้า 45 2. ในการคำนวณเพื่อหาค่าร้อยละของความเบี่ยงเบนระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐานในระดับกลุ่มสาขาวิชา ใช้สูตรการคำนวณและเกณฑ์การประเมินเหมือนเดิม ตามที่ปรากฏในหน้า 46 <p>แต่ระดับสถาบันมีการเปลี่ยนแปลง คือ เกณฑ์การประเมินให้พิจารณาจากร้อยละของจำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด (คะแนน 3) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้</p>

ตัวปั้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ						
			<p>เกณฑ์การประเมิน</p> <table border="1" data-bbox="1160 304 2145 411"> <thead> <tr> <th data-bbox="1160 304 1487 357">คะแนน 1</th> <th data-bbox="1487 304 1816 357">คะแนน 2</th> <th data-bbox="1816 304 2145 357">คะแนน 3</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="1160 357 1487 411">น้อยกว่าร้อยละ 80</td> <td data-bbox="1487 357 1816 411">ร้อยละ 80-99</td> <td data-bbox="1816 357 2145 411">ร้อยละ 100</td> </tr> </tbody> </table> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีคณะหรือหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าทั้งหมด 20 คณะ โดยมีคณะหรือหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่า ที่มีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด (คะแนน 3) จำนวน 15 คณะ ร้อยละของจำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด (คะแนน 3) เป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่า 15 คณะ ที่มีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด (คือได้คะแนน 3) <p>ตัวหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าทั้งหมด 20 คณะ <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้คะแนน 3 คะแนน}}{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าทั้งหมด}} \times 100$ $= \frac{15}{20} \times 100 = 75\%$ <p>คำนวณได้ร้อยละ 75 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ จะได้ 1 คะแนน เพราะร้อยละของจำนวนคณะหรือ</p>	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	น้อยกว่าร้อยละ 80	ร้อยละ 80-99	ร้อยละ 100
คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3							
น้อยกว่าร้อยละ 80	ร้อยละ 80-99	ร้อยละ 100							

ตัวปั้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
<p>2.5 สักส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญา เอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ ประจำ</p>	<p>จำนวนอาจารย์ประจำ รวมที่ปฏิบัติงานจริงและ ลาศึกษาต่อ</p>	<p>ปีการศึกษา</p>	<p>คุณวุฒิอาจารย์ประจำพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่า ตามหลักเกณฑ์การพิจารณา คุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับคุณวุฒิการศึกษา ให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษา ภายในรอบปีการศึกษานั้น</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ในรอบปีการศึกษา 2551 (1 มิ.ย.51 - 31 พ.ค.52) มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีอาจารย์ประจำที่ ปฏิบัติงานจริง 1,753 คน (โดยเป็นอาจารย์ที่ทำงานเกิน 9 เดือน 1,750 คน และเป็นอาจารย์ใหม่วุฒิ ปริญญาเอก บรรจุเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 จำนวน 6 คน) มีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 150 คน ในจำนวน อาจารย์ทั้งหมด 1,903 คนนี้ มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 89 คน คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า 575 คน คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า 1,239 คน (เป็นอาจารย์ปฏิบัติงานจริง เกิน 9 เดือน 1,236 คน และเป็นอาจารย์ใหม่วุฒิปริญญาเอก บรรจุเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 จำนวน 6 คน)</p> <p>สักส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ ประจำของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552 เป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 89 คน - จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 1,239 คน <p>ตัวหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 1,903 คน

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}} \times 100$ <p>และ</p> $\frac{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}} \times 100$ <p>ดังนั้น สัดส่วนอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ</p> $= \frac{1,239}{1,903} \times 100 = 65.11\%$ <p>และสัดส่วนอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ</p> $= \frac{89}{1,903} \times 100 = 4.68\%$
2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์	จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมทั้งปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)	ปีการศึกษา	<p>กรณีสถาบันการศึกษาที่ไม่อยู่ในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ และไม่มีระบบตำแหน่งวิชาการ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้นี้</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ในรอบปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อจำนวน 1,903 คน โดยเป็นอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 560 คน เป็นอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 581 คน ตำแหน่งรองศาสตราจารย์จำนวน 540 คน และตำแหน่งศาสตราจารย์จำนวน 222 คน</p>

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. รวมกัน = 581 + 540 + 222 = 1,343 คน - จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่ง รศ. ขึ้นไป = 540 + 222 = 762 คน <p>ตัวหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 1,903 คน <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. รวมกัน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}} \times 100$ <p>และ</p> $\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. และ ศ. รวมกัน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}} \times 100$ <p>ดังนั้น สัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ.</p> $= \frac{1,343}{1,903} \times 100 = 70.57\%$

ตัวปั้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>และสัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. ขึ้นไป</p> $= \frac{89}{1,903} \times 100 = 4.68\%$
2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์		ปีการศึกษา	<p>ให้พิจารณาตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ว่าด้วยมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ที่ กพอ. กำหนด เป็นอย่างน้อย สำหรับเกณฑ์มาตรฐานระดับ 5 หมายถึง มีการวิเคราะห์และสรุปปัจจัยเสี่ยง รวมถึงจัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดการทำผิดจรรยาบรรณและดำเนินการตามแผนที่กำหนด</p>
2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี		ปีการศึกษา	<p>การเกณฑ์ทหาร ศึกษาต่อ และอุปสมบท ไม่นับว่ามีงานทำ และให้นับเฉพาะผู้ที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องนั้น ๆ เท่านั้น</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ผลจากการศึกษาหลักฐาน ปีการศึกษา 2551 ระหว่างการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่าในปีการศึกษา 2551 มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษจากคณะต่าง ๆ 10 คณะ รวมทั้งสิ้น 5,735 คน และได้ตอบแบบสำรวจการมีงานทำพร้อมส่งข้อมูลให้กับมหาวิทยาลัยรวมทั้งสิ้น 5,500 คน</p> <p>จากการตอบแบบสำรวจเรื่องการมีงานทำจำนวน 5,500 คน พบว่า เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานประจำทำก่อนเข้าศึกษาจำนวน 5,000 คน และมีงานประจำทำอยู่แล้วจำนวน 500 คน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาที่ยังไม่มีงานทำได้เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 998 คน ลาอุปสมบท 1 คน เกณฑ์ทหาร 1 คน และได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากสำเร็จการศึกษาจำนวน 3,800 คน</p>

ตัวปั้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>ตัวตั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ หลังสำเร็จการศึกษา = 3,800 คน <p>ตัวหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา = 5,000 คน - จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ลาอุปสมบทและเกณฑ์ทหาร = 998 + 1 + 1 = 1,000 คน <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา - จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และลาอุปสมบทและเกณฑ์ทหาร}} \times 100$ <p>ดังนั้น ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับ</p> $= \frac{3,800}{5,000 - 1,000} \times 100 = 95.00\%$
2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์		ปีการศึกษา	<p>เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนหรือรายรับหรือรายได้ที่ได้รับเป็นประจำทุกเดือน</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ผลจากการศึกษาภาวการณ์มีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานประจำทำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากสำเร็จการศึกษา จำนวน 3,800 คน โดยรับเงินเดือนรวมรายได้ประจำอื่น ๆ จำนวน 7,940 บาท (ตามเกณฑ์ ก.พ.) จำนวน 2,567 คน ได้รับเงินเดือนรวมรายได้ประจำอื่น ๆ</p>

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>8,000 – 12,000 บาท จำนวน 1,144 คน และได้รับเงินเดือนรวมรายได้ประจำอื่นๆ 7,000 – 7,900 คน จำนวน 89 คน</p> <p>ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์เป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>- จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา</p> <p>= 2,567 + 1,144 = 3,711 คน</p> <p>ตัวหาร</p> <p>- จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา = 3,800 คน</p> <p>สูตรในการคำนวณ</p> <p>จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ + บัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา x 100</p> <hr/> <p>จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา</p> <p>ดังนั้น ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ เท่ากับ</p> <p>= $\frac{3,711}{3,800} \times 100 = 97.66\%$</p>

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
<p>2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>1. นับซ้ำได้ หาก นักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือ ประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง</p> <p>2. ถ้าผู้ได้รับรางวัลหรือ ประกาศเกียรติคุณเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้</p> <p>หมายเหตุ รางวัลหรือ ประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ หมายถึง ผลงานทางวิชาการ วิชาชีพ ที่ผ่านการแข่งขันหรือได้รับการคัดเลือกในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>ปีการศึกษา</p>	<p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>จากการศึกษาหลักฐาน ปีการศึกษา 2551 ระหว่างการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งมี นักศึกษาปัจจุบันจาก 380 หลักสูตร รวมทั้งสิ้น 27,768 คน จำแนกเป็นนักศึกษาระดับอนุปริญญา 380 คน ระดับปริญญาตรี 22,294 คน ระดับปริญญาโท 4,920 คน และระดับปริญญาเอก 174 คน และมี ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษารอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษารวม 36,700 คน จำนวนเป็นระดับอนุปริญญา 400 คน ระดับปริญญาตรี 26,000 คน ระดับปริญญาโท 10,000 คน และระดับปริญญาเอก 300 คน</p> <p>จากจำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา ในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมามีทั้งหมดทุกระดับ การศึกษา ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติในปีการศึกษา 2551 จำนวน รวมทั้งสิ้น 36 คน จำแนกเป็นรางวัลด้านวิชาการวิชาชีพ 14 คน (เป็นรางวัลผลงานวิจัยและหรือ วิทยานิพนธ์ 4 คน) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 10 คน ด้านกีฬา สุขภาพ 3 คน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม 3 คน และด้านสิ่งแวดล้อม 6 คน</p> <p>ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับการ ประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและ วัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ เป็นดังนี้</p> <p>สำหรับเกณฑ์ทั่วไป การคิดค่าร้อยละของตัวบ่งชี้ คำนวณมาจาก</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา ในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมามีทั้งหมดทุกระดับ การศึกษาที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน = 36 คน</p> <p>ตัวหาร</p> <p>- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมามีทั้งหมดทุกระดับ การศึกษา = 27,768 + 36,700 = 64,468 คน</p>

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาทั้งหมด}}{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาทั้งหมด}} \times 100$ <p>ทุกระดับการศึกษา</p> <p>ดังนั้น ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> $= \frac{36}{64,468} \times 100 = 0.056\%$
3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วน และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์		ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ด้วย)	<p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 2</p> <p>ความหมายของกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ และความหมายของกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นดังนี้</p> <p>กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง การจัดกลุ่มกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่นเดียวกัน</p> <p>กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดกลุ่มกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อมจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 4 “ต่อเนื่อง” หมายถึง นำผลการประเมินไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมทุกครั้งหลังการประเมิน</p>

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์		ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับตัวป้งชี้ที่ 4.2 ด้วย)	เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 6 เพิ่มเติมคำอธิบายดังนี้ “มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนหรืออุตสาหกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้”
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	1. จำนวนอาจารย์ประจำให้ับรวมนักวิจัย แต่ไม่นับรวม อาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ 2. ใ้กับจำนวนเงินที่มีการเซ็นสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่ จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง 3. การแบ่งสัดส่วนจำนวนเงินกรณีมีผู้วิจัยจากหลายคณะหรือหลายสถาบัน ให้แบ่งสัดส่วนจำนวนเงินตามที่คณะหรือสถาบันตกลงกัน	- สำหรับจำนวนเงินสามารถเลือกใช้ตามปีการศึกษา หรือปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน แต่ต้องเป็นระบบเดียวกันทุกปีที่ประเมินต่อจากนี้ไป - สำหรับจำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำให้ใช้ตามปีการศึกษา	ตัวอย่างในการคำนวณ ในปีการศึกษา 2551 (ระหว่างวันที่ 1 มิ.ย.51-31 พ.ค.52) มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้จัดสรรทุนวิจัยใ้กับคณาจารย์คณะต่างๆ จำนวน 10 คณะ รวมทั้งสิ้น 37,500,000 บาท โดยมีคณาจารย์ทำสัญญารับทุน เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2551 ทั้งสิ้น 37,000,000 บาท นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอกและลงนามในสัญญารับทุนเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2551 โดยเป็นทุนวิจัยต่อเนื่องเป็นเวลา 2 ปี ในวงเงินทั้งสิ้น 90,000,000 บาท มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 1,903 คน บุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 490 คน โดยในปีการศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คน และนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็นดังนี้ ตัวตั้ง - จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน = 37,000,000 + 45,000,000 = 82,000,000 บาท ตัวหาร - จำนวนอาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง = (1,903 - 90) + (490 - 50) = 2,253 คน

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)}} \times 100$ <p>ดังนั้น เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ</p> $= \frac{82,000,000}{2,253} = 36,395.92 \text{ บาท}$
<p>4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งใน ระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ</p>	<p>อาจารย์ประจำรวม นักวิจัย (เฉพาะที่ ปฏิบัติงานจริง)</p>	<p>- สำหรับจำนวนเงิน สามารถเลือกใช้ตามปี การศึกษาหรือ ปีงบประมาณหรือปี ปฏิทิน แต่ต้องเป็นระบบ เดียวกันทุกปีที่ประเมิน ต่อจากนี้ไป</p> <p>- สำหรับจำนวนอาจารย์ ประจำและนักวิจัย ให้ใช้ ตามปีการศึกษา</p>	<p>การนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่นับเป็นการนำไปใช้ ประโยชน์ระดับชาติ</p> <p>การนับบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ให้นับเฉพาะบทความจากการวิจัยและนำไปตีพิมพ์เผยแพร่เท่านั้น โดยไม่นับซ้ำหากเผยแพร่หลายครั้ง และไม่นับบทความทางวิชาการอื่นๆ ที่ไม่ใช่งานวิจัย งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ต้องเป็นงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติเท่านั้น</p> <p>ทรัพย์สินทางปัญญา หมายความรวมถึง สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>จากการตรวจสอบหลักฐานในระหว่างการเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งพบว่า ในปี พ.ศ.2551 มหาวิทยาลัยได้เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการใช้ประโยชน์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 980 ชื่อ เรื่อง เป็นผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ 673 ชื่อเรื่อง และตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ 157 ชื่อ เรื่อง เป็นผลงานที่จดทรัพย์สินทางปัญญา จดสิทธิบัตร อนุบัตร จำนวน 136 ชื่อเรื่อง เป็นผลงานที่ นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ 14 ชื่อเรื่อง</p>

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 1,903 คน บุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 490 คน โดยในปีการศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คน และนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน</p> <p>ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการใช้ประโยชน์ = 980 ชื่อเรื่อง</p> <p>ตัวหาร</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง</p> $= (1,903 - 90) + (490 - 50) = 2,253 \text{ คน}$ <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)}} \times 100$ <p>ดังนั้น ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ</p> $= \frac{980}{2,253} \times 100 = 43.50\%$
5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอก สถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)	ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 5)	การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอก สถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ ให้นับเฉพาะการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นวิทยากรที่อยู่ในแผนของสถาบัน และการเป็นกรรมการวิชาการวิชาชีพ เป็นที่ปรึกษา ในหน่วยงานระดับชาติ ได้แก่ หน่วยงาน

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
<p>กรรมการวิชาชีพ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ</p>			<p>ราชการระดับกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ผลจากการศึกษาหลักฐานปี พ.ศ.2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 1,903 คน บุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 490 คน โดยในปีการศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คน และนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน ในจำนวนดังกล่าวมีอาจารย์ประจำที่ไปเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน 450 คน เป็นกรรมการวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติและนานาชาติ 76 คน เป็นวิทยากรที่อยู่ในแผนของสถาบัน 150 คน</p> <p>ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพ ในระดับชาติหรือในระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมลาศึกษาต่อที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ</p> $= 450 + 150 + 76 = 676 \text{ คน}$ <p>ตัวหาร</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) = 1,903 คน</p> <p>สูตรในการคำนวณ</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการวิชาชีพ</p> $\frac{\text{ใน ระดับชาติและนานาชาติ}}{\text{ใน ระดับชาติและนานาชาติ}} \times 100$

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>ดังนั้น ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ</p> $= \frac{676}{1,903} \times 100 = 35.52\%$
<p>5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือ โครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ</p>	<p>จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)</p>	<p>ปีการศึกษา</p>	<p>การนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพในตัวบ่งชี้ให้เน้นเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจน ให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้เฉพาะกรณีที่กิจกรรมเหล่านั้นได้กำหนดวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา เป้าหมายผู้เข้ารับบริการ และการประเมินกิจกรรมทุกกิจกรรมไว้ชัดเจน</p> <p>ทั้งนี้ สามารถนับซ้ำได้ถ้าเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน</p> <p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ในรอบปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 1,903 คน บุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 490 คน โดยในปีการศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คน และนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน โดยในรอบปีการศึกษาดังกล่าว มหาวิทยาลัยได้จัดทำกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนของสถาบันรวมทั้งสิ้น 744 โครงการ/กิจกรรม</p> <p>ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ = 744 โครงการ/กิจกรรม</p>

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>ตัวหาร</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด = 1,903 - 90 = 1,813 คน (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)</p> <p>สูตรในการคำนวณ</p> $\frac{\text{จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)}} \times 100$ <p>ดังนั้น ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ</p> $= \frac{744}{1,813} \times 100 = 41.04\%$
5.5 จำนวนแหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ		ปีการศึกษา	การนับเป็นแหล่งบริการวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ พิจารณาจากการมีเอกสารรับรองจากหน่วยงานระดับชาติ หรือนานาชาติ เช่น วุฒิบัตร หรือใบรับรอง หรือหลักฐานการให้บริการวิชาการ
6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม		ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 6)	<p>เกณฑ์มาตรฐานระดับ 4 การดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม และ</p> <p>เกณฑ์มาตรฐานระดับ 6 การเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ หมายถึง การดำเนินงาน การเผยแพร่ และการบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติหรือนานาชาติ ใดอย่างหนึ่ง</p>
7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย		ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 7)	เกณฑ์มาตรฐานในตัวบ่งชี้นี้ครอบคลุมระบบฐานข้อมูลทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย ซึ่งผู้บริหารสามารถใช้งานข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจได้

ตัวป้งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
<p>7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>1. นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (นับรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อด้วย)</p> <p>2. นับซ้ำได้ หากอาจารย์และนักวิจัยนั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายรางวัล</p> <p>หมายเหตุ รางวัลหมายถึง ผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ผ่านการแข่งขันหรือได้รับการคัดเลือกในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>ปีการศึกษา</p>	<p>ตัวอย่างในการคำนวณ</p> <p>ในรอบปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 1,903 คน บุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 490 คน โดยในปีการศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คน และนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน โดยในรอบปีการศึกษาดังกล่าว อาจารย์และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติในด้านการวิจัย 56 คน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม 27 คน และด้านอื่นๆ จำนวน 2 คน</p> <p>ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติเป็นดังนี้</p> <p>ตัวตั้ง</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพ ในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท</p> <p>= 56 + 27 + 2 = 85 คน</p> <p>ตัวหาร</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) = 1,903 + 490 = 2,393 คน</p> <p>สูตรในการคำนวณ</p> <p>จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพ ในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท x 100</p> <hr/> <p>จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)</p>

ตัวบ่งชี้	การนับจำนวน	การคิดรอบปี	คำอธิบายเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างการคำนวณ
			<p>ดังนั้น ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> $= \frac{85}{2,393} \times 100 = 3.55\%$
7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล		ปีการศึกษา	การจัดทำคำรับรองจะต้องมีหลักฐานเอกสารแสดงการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ การจัดทำ Strategy Map สามารถดูตัวอย่างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยศึกษาเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ www.opdc.go.th
8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน		ปีการศึกษา (ใช้ปีงบประมาณสำหรับตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ด้วย)	เกณฑ์มาตรฐานระดับ 5 มีผลการประหยัดงบประมาณให้แสดงหลักฐานการประหยัดงบประมาณจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน		ปีการศึกษา (ใช้ปีงบประมาณสำหรับตัวบ่งชี้ที่ 9.1 และ 9.2 ด้วย)	เกณฑ์มาตรฐานระดับ 3 ให้พิจารณาจากการส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด (ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา โดยดูจากปีการศึกษาที่ผ่านมา)